

Стаза Православља THE PATH OF ORTHODOXY

THE OFFICIAL PUBLICATION OF THE SERBIAN ORTHODOX CHURCH IN THE UNITED STATES OF AMERICA AND CANADA

VOLUME 42

JULY-AUGUST 2007

No. 7-8

FIRST ANNUAL YOUNG ADULT CONFERENCE HELD IN LA.

St. Steven's Serbian Orthodox Cathedral in Alhambra, California, hosted the First Annual Young Adult Conference of the Serbian Orthodox Church in North & South America on Saturday, June 2, 2007. Some thirty young adults from across the country joined several of our own for a unique one-on-one experience with Bishop Atanasije, PhD. His Grace addressed the group on the conference's theme of seeking eternal life with Christ in a variety of ways as the discussion progressed throughout the day: he explained that by way of St. Paul's conversion experience with the risen Lord (Acts 9: 1-18) and his prominent role in the establishment of the early Church and the teaching of how to seek eternal life with Christ (included throughout thirteen letters in the New Testament), St. Paul theologically became the twelfth apostle that replaced Judas, rather than Matthias who was chosen by casting lots (Acts 1: 16-26); Bishop Atanasije pointed out that the 19th century Russian writer Feodor Dostoyevsky was, in a manner of speaking, an Orthodox theologian in regards to the way he thoughtfully described the Orthodox Church and spirituality in his writing, and he recommended works such as *Crime and Punishment* and *The Brothers Karamazov*; His Grace also offered his insight on how much Orthodox people throughout the Balkans have had to suffer and endure especially in recent decades. In these and other examples, Bishop Atanasije kept reminding the participants that we, too, need to seek our fulfillment in Jesus Christ through His Holy Church.

During a question-and-answer period, one of the participants asked Bishop Atanasije for his thoughts on struggling with an attitude like that of the older brother in Christ's parable of

the Prodigal Son (Luke 15:11-32). In the parable, the younger of two sons asked his father for his share of the inheritance then left home and "wasted his possessions with prodigal living." When later returned repenting, his father welcomed him joyfully, dressed him richly and celebrated with music, dancing and a feast. When the older brother learned this "he was angry and would not go in" because as he told his father, "many years I have been serving you; I never transgressed your commandment at any time;" and yet, his father never threw him a party. But when the younger brother returned after wasting the father's livelihood, the father "killed the fatted calf for him." The Bishop expressed his appreciation for such a thoughtful question then referred to another place in Luke's Gospel (23: 39-43) to help address it: as Christ hung upon the cross there was a criminal crucified in the same way on either side of Him. The first criminal blasphemed our Lord but the second one rebuked the first because they were guilty of their crimes, but of Jesus he said, "This Man has done nothing wrong." His Grace noted this is only one of many places in the Scriptures where we learn there is only

one Righteous Judge for all humanity and our concern needs to be with judging our own effort.

After a spiritually-filling morning the conference gathered for a delicious
continued on p. 3

Photos: (Top Left) Fr. Alex Micic translates as His Grace Bishop Atanasije speaks to the young adults who attended the 1 First Annual Young Adult Conference of the Serbian Orthodox Church held on Saturday, June 2 in Alhambra, CA.

(Left) Bishop Atanasije seated next to His Grace Bishop Maxim shared humorous and thoughtful anecdotes at lunch with conference attendees.

VISIT OF SERBIAN BISHOP ENRICHES ST. VLADIMIR'S SEMINARY

HIS GRACE BISHOP ATANASIJE RECEIVES HONORARY DEGREE

His Grace Atanasije (Jevtic), retired Bishop of Zahumlje-Hercegovina of the Serbian Orthodox Church and his delegation visited, enriched, and blessed St Vladimir's Seminary June 23-25, 2007. The highlight of His Grace's visit was when the seminary bestowed on him the degree of Doctor of Divinity honoris causa. This award was given just before Fr Gregory Woolfenden's keynote lecture for the SVS Summer Institute on Sunday evening, June 24, 2007. As an author of numerous books, Bishop Atanasije is considered the most outstanding Serbian Orthodox theologian of his generation.

The degree was awarded with the following citation: "Guided from his youth by the Serbian Orthodox Church, and standing firmly in the tradition of the Fathers, His Grace the Right Reverend Atanasije (Jevtic) has worked tirelessly

continued on p. 3

SHADELAND

DIOCESAN DAYS AUG. 4-5

The Serbian Orthodox Diocese of Eastern America is pleased to announce its Fourth Annual Diocesan Days weekend, to be held on Saturday August 4 and Sunday August 5 at St. Sava Camp, Shadeland, PA. The theme of this year's event is "Eucharist: Christ's Life is Ours."

The Diocesan Days are an opportunity for all the people of the diocese, and everyone interested, to gather for two days of worship, learning, recreation, entertainment, food and fellowship. The 1300 acres of the Shadeland property offer wonderful opportunities for enjoying the beauty of God's creation, including the expansive lawns, woodland trails and a lake for boating or fishing.

Saturday programs offer food for mind and soul

Saturday afternoon will feature two informative programs on this year's theme, one for adults and one for Shadeland campers and younger guests.

The adult keynote address will be given by Fr. Calinic (Berger), pastor of Holy Cross Romanian Orthodox Church in Hermitage, PA, and visiting professor of Dogmatic Theology at St. Vladimir's Seminary in Crestwood, NY. He will

continued on p. 6

THE PATH OF ORTHODOXY
*The Official Publication of the Serbian Orthodox Church
 in the United States of America and Canada*

EDITORIAL STAFF

ENGLISH SECTION EDITORS

Rev. Rade Merick, Senior Editor
 530 North Fourth Street
 Steubenville, OH 43952
 Fax: 740-282-0313
 email: radmerk@comcast.net

Protonamesnik. Milovan Katanic
 65 South Keel Ridge Road
 Hermitage, PA 16148
 Phone: 724-342-1198
 email: frmilovan@stgeorgehermitage.org

V. Rev. Bratislav Krsic
 3025 Denver St.
 San Diego, CA 92117
 Phone: 619-276-5827
 email: FrBratso@aol.com

SERBIAN EDITOR

V. Rev. Nedeljko Lunich
 300 Stryker Ave
 Joliet, IL 60437
 Fax: 815-741-1883
 email: nedlunich300@comcast.net

TECHNICAL EDITOR

Vesna R. Meinert
 Phone: 304-842-2927
 Fax: 304-842-9302
 email: vgtm@earthlink.net

BUSINESS AND CIRCULATION ADDRESS

The Path of Orthodoxy
 P. O. Box 883
 Bridgeport, WV 26330

The Path of Orthodoxy is a monthly publication with a double issue printed for the months of July and August. Subscriptions are \$12.50 per year for U.S. residents and \$15.00 per year (U.S. funds only) for Canadian subscribers.

Letters to the editor are welcomed and encouraged. All letters and manuscripts submitted for publication must be signed and contain the author's name and address. Please send materials through email or MS Word format.

EDITORIAL

VACATION IN THE CONTEXT OF THE COMMUNITY

July and August are the months when most families vacation. Recently in my parish, I took a quick oral survey as to the place of families' vacations. I have come to learn that a few families will go to Serbia; a few families will stay closer to home taking advantage of what the home town area has to offer, while others will travel to other states. A pleasant finding was that a few families will participate in the diocesan camp volunteering their time and talents.

Quality time, a time to pray and eat together, a time to build intimate relationships, a time to share concerns and so forth, is a must for each family. It goes without saying that this applies for the larger family – the local parish community.

Over the past few years, an initiative made by our hierarchs and the formation of the national standing committees have translated into various ministries bearing much fruit on the parish level. Among the highlights are stewardship and the youth and young adult ministries to mention just a few.

Reflection on these accomplishments could lead us to feel a sense of achievement and satisfaction on a job well done; however, such thinking is a perilous trap for relaxing from the urgent need that continues to claim our attention.

Therefore, while we have responded faithfully to the immediate needs of various ministries, we cannot rest in satisfaction. We need to continue building our ministries, ever encompassing our membership and neighbors.

Vacationing is needed and even essential for a healthy family life. However, vacationing cannot be separated from our spiritual life and our larger community and family – The Church. As a matter of fact, it is hoped that vacationing would include regular prayer and the attending of services. This can be accomplished by shedding off those non-essential or individualistic activities that clutter our lives.

It is hoped that July and August will be months for improving our intimate relationships within our families and communities; a time for improving relationships that are strong and optimistic in a world filled with human tragedy; a time for strengthening our relationship with each other that has unity as a chief mark.

Have a great vacation and don't forget that you are a part of God's family – the Church of which your local family or parish is an integral part.

Protopresbyter Bratso Krsic

Prota Milan Zobenica celebrates 35 years

Protopresbyter Milan Zobenica, retired pastor of St. Luke Church in Washington, DC, currently living in the Cleveland area, quietly celebrated his 35th anniversary in the priesthood on April 28.

Fr. Milan was born in Steubenville, Ohio in 1919 and was educated in Cleveland, where he received his degree in engineering. He enjoyed a successful career in this field for many years. Nonetheless, he always felt the desire to study theology, and with the blessing of His Grace Bishop Dr. Sava of blessed memory, then bishop of Eastern America and Canada, he enrolled in St. Vladimir's Orthodox Theological Seminary near New York City. During this time he married his wife Lindsay, a teacher, who became a great help to him in all facets of his ministry and life.

He was ordained to the Holy Diaconate on Palm Sunday, 1972 in Cleveland, where he was attached. Soon after he was appointed as parish priest at St. Luke's in Washington, where he served for 27 years.

Officially retiring in 2001 at the age of 82, he continued to fill in at parishes in

the diocese temporarily without a full time priest, at the request of His Grace Bishop Dr. Mitrophan. He was then asked to serve by His Grace Bishop Longin at the Sts. Peter and Paul parish in Norton, Ohio, where he remained until recently entering into full retirement.

He currently lives in the Cleveland area with Protinica Lindsay. They have two grown children, Milica and Nikola.

Many friends, including retired Cleveland pastor Prota-Stavrophor Vasilije Sokolovic and current pastor Protonamesnik Zivojin Jakovljevic, joined in extending their best wishes to the Zobenica's on their 35 anniversary in service to God and His people. May God grant them many years!

Bora Karapandzich

Clergy Brotherhood meets in Alhambra

Clergy gathered at the annual meeting of the Clergy Brotherhood, held at St. Steven Cathedral in Alhambra, CA.

The Clergy Brotherhood of the Serbian Orthodox Church in the USA and Canada held its annual meeting on Wednesday afternoon, May 30, at St. Steven Cathedral in Alhambra, CA. The meeting was held as part of a two-day conference for clergy being sponsored by the Western American Diocese.

Nearly 40 priests from all three US dioceses participated in the meeting. After a greeting from Brotherhood acting president Fr. Rade Merick on behalf of president Fr. Dennis Pavichevich who could not attend due to illness, the meeting elected Fr. Rastko Trbuhovich as its chairman and Fr. Rodney Torbic as its secretary.

Fr. Merick presented the acting president's report on the work of the Brotherhood over the past year. The board met four times, three via conference call. Charitable gifts were given to the families of clergy who departed this life, to the St. Sava School of Theology, and to all clergy widows. The Brotherhood also was represented by a board member at a number of significant events in the life of our parishes and dioceses. Several students and clergy were given scholarships to help them pursue their studies or research.

Fr. Mile Subotic, Fr. Dragoljub Popovic

and Fr. Milovan Katanic were recognized for their work on the periodic Clergy Messenger, as were Fr. Djuro Krosnjak, Fr. Darko Spasojevic and Fr. Deacon Damjan Bozic on the annual official Calendar and yearbook. Fr. Spasojevic was also thanked for his work as web master of the Brotherhood's web site.

Continuing clergy education and seminars/conferences, publishing activities, and other activities were touched upon in his report.

Reports were also heard from Secretary Fr. Rodney Torbic and Treasurer Fr. Deacon Damjan Bozic. Fr. Darko Spasojevic presented the report on behalf of the Calendar editors, and Fr. Milovan Katanic reported on the Clergy health care plan. A written report on the Pension plan was provided by Fr. Dragoljub Malich, who was unable to attend. Discussion on various topics led to a number of initiatives and improvements the membership would like the Brotherhood to pursue in the coming year.

Elected as the Brotherhood board for the coming year were: president Fr. Djokan Majstorovic, vice president Fr. Darko Spasojevic, Secretary Fr. Norman Kosanovich, Treasurer Deacon Damjan Bozic, and board member Fr. Rastko Trbuhovich, Fr. Rade

THIRD ANNUAL CANTORS' WORKSHOP IN JACKSON, CA

October 19 and 20, 2007

Instructor: Fr. Milos Vesin Topic: Octoechos, Tones 5-8

Contact Popadija Betsy Tumbas for further information

E-mail: betsy@mindspring.com

Telephone: 209-245-3142

Bishops visit San Diego

Ordination of Subdeacon Paul Germain to the Diaconate

On Saturday, June 9, 2007, the feast day of Holy Hieromartyr Therapontes, Martyrs Theodora and Didymus, His Grace Bishop Maxim of Western America made his archpastoral visit to St. George parish in San Diego, CA. During his visit, Bishop Maxim, was joined by his honored guests, Bishop Atanasije (Jevtic), Retired Bishop of Zahumlje and Hercegovina, and Protopresbyter Stamatis Skliris, renown iconographer and medical doctor. The local clergy also joined the honored guests with the local faithful in concelebrating the Diving Liturgy, the center of our Orthodox Christian life.

During the Divine Liturgy, His Grace Dr. Maxim ordained Subdeacon Paul Germain to the Holy Diaconate, appointing him to St. George parish. During the Liturgy His Grace also appointed a new parish priest, Protopresbyter Bratso Krsic, in place of Protopresbyter-Stavrophor Bozidar Draskovic, emeritus parish priest, who has entered into well-deserved retirement after many years of service.

Around seventy faithful were present along with His Grace Bishop Maxim, Bishop Atanasije, Protopresbyters Stamatis Skliris, Bozidar Draskovic,

Bishop Atanasije (Jevtic) during the banquet greeted the local children and share many wonderful stories and many “lines from his heavenly humor.”

Subdeacon Paul Germain is ordained to the Diaconate on Saturday, June 9, 2007 at St. George parish in San Diego, California.

His Grace was happy to have visited yet one more parish; most especially, the parishioners of St. George recognized a wise and compassionate Archpastor in His Grace, Dr. Maxim. Preserve, O Lord, our master and bishop for many years!

YOUNG ADULT CONFERENCE IN LA

continued from p. 1

lunch; breakfast and lunch were both prepared by the Cathedral’s Church School Superintendent Laura Burge, and the conference organizers express their gratitude for her act of stewardship. The discussion continued through lunch, with Bishop Atanasije sharing anecdotes both humorous and thoughtful. He spent some time preparing these mostly-single attendees for their possible future roles as parents, disdaining the popular concept of daycare, emphasizing that no other situation can duplicate the love relationship between a parent and their own child. The Bishop sadly shook his head as he observed that there are parents who place their children in daycare and then use the time to take their dogs for a walk. Shortly after, he displayed another vital facet of our life in this world - the ability to sing! He serenaded the group with a song from his native Hercegovina and had Bishop Maxim come and join him; when finished he stressed the importance of being able to sing joyful songs as well as sad songs.

The afternoon continued with a trip to the Huntington Library in Pasadena then it was back to the Cathedral for Vespers followed by dinner and an evening in Santa Monica. The Hierarchical Divine Liturgy and banquet on Sunday, June 3rd brought the first National Young Adult Conference to a close - the young adults took part as tutors in the vestibule, singers in the choir and even servers in the Altar. This first event of its kind successfully lay the foundation on which future young adult fellowship gatherings can build.

Fr. Norman Kosanovich

Bishop Atanasije receives honorary degree from St. Vladimir's Seminary

continued from p. 1

for the truth. A student of Archimandrite Justin (Popovic) of blessed memory, he taught many others as Professor of Patrology and as Dean of the Orthodox Theological Faculty in Belgrade, and yet others through his numerous and diverse books. Consecrated to the episcopacy, Bishop Atansije shepherded his flock through times of troubles, always holding fast to his convictions. By word and deed, Bishop Atanasije became a father in the faith for many, reaping harvest both in his own country and, through his disciples, in our own. With admiration, therefore, and with deep respect, St Vladimir’s Orthodox Theological Seminary is honored to bestow upon him the degree of Doctor of Divinity, honoris causa.”

As part of the Bishop’s program a seminar for SVS faculty was held. His Grace spoke about what he termed “the backbone of theology,” which is Christ’s love for us in creating us and becoming one of us in order to save us. Bishop Atansije put great emphasis on the identification of Christ

with the Church especially in the celebration of the Divine Liturgy. Afterwards His Grace answered faculty members’ questions about the situation of the Church in Serbia, and its liturgical and spiritual renewal.

Although His Grace carries physical and emotional wounds from his time serving the troops on the front lines of the Serbian war in the 1990s, he emanated joy throughout his visit. For example, at the end of Liturgy after venerating the icon of the feast, he turned around and started greeting the faithful, paying special attention to the children. When all the concelebrating clergy were gathering for a group picture, the Bishop insisted the children of the community join in.

His Grace Bishop Tikhon of Philadelphia and Eastern Pennsylvania, Rector of St Tikhon’s Seminary (representing His Beatitude Metropolitan Herman), Bishop Maxim of Western America (Serbian Orthodox Church), and Bishop Atanasije concelebrated the Divine Liturgy in the seminary chapel. Concelebrating priests included Fr Sava, Abbot of

Tvdos Monastery; Hierom Monk John from Tvdos; Fr Stamatis Skliris, a Greek Orthodox priest and iconographer from Athens; SVS Alumnus Fr Nick Ceko, rector of St Steven’s Serbian Orthodox Cathedral in Alhambra, CA; Fr Thomas Hopko, Dean Emeritus, as well as seminary clergy. Also present for His Grace’s visit was Mr Brian Gerich, SVS Board member.

<http://www.svots.edu>

His Grace Bishop Atanasije celebrates the Divine Liturgy at SVS Chapel.

Clergy Brotherhood

continued from p. 1

Merick, Fr. Rodney Torbic, Fr. Alexander Novakovic, Fr. Michael Boyle. Audit Board members include Fr. Radovan Jakovljevic, Fr. Dragan Petrovic, Fr. Alexander Savic. Fr. Dragoljub Malich and Fr. Milovan Katanic will remain in their positions as administrators of the Pension Plan and Health Care Plan, respectively, as appointed by the Central Church Council.

These annual meetings give the Serbian Orthodox clergy on this continent an opportunity to renew their bonds of brotherhood, to serve and pray together, to continue their commitment to their ongoing education through instructive lectures, workshops and discussions, and to address common concerns in their life and work for the Church. Next year’s meeting has been tentatively scheduled to be hosted by St. Sava Cathedral in New York City.

The Brotherhood extended deepest thanks to His Grace Bishop Dr. Maxim and the Western American Diocese for their invitation to the Clergy Brotherhood to participate in the clergy seminar they organized and which provided continuing education opportunities for our clergy, and to Fr. Nikola Ceko and St. Steven’s Cathedral for their additional assistance and hospitality.

SHADELAND

continued from p. 1

address the weekend's theme of the Holy Eucharist, Holy Communion, as Christ's offering of Himself and His Life to us, and all that this means.

Simultaneously the youth program will feature Fr. Milovan Katanic discussing a similar theme for our campers and young people. This will serve as a review and wrap-up of the camp's theme this year.

Following these talks there will be an opportunity for questions and discussion.

Great Vespers, confessions and dinner will follow the afternoon program. Saturday evening will a second talk by Fr. Calinic on the Mystery of Repentance and Confession, again with an opportunity for discussion.

Sunday serves up worship, entertainment, and Serb picnic

Sunday will begin with the Hierarchical Divine Liturgy at 10 am. Most diocesan parish churches will be closed that Sunday to allow clergy and faithful to participate in this service.

The famous Shadeland Diocesan Days Serbian Picnic will begin right after services, with traditional barbequed lamb and pig, Serbian delicacies from the kitchen of the Diocesan Federation of Circles of Serbian Sisters, cooling refreshments and live Serbian music.

A very special program will begin at 2:00 pm, a concert featuring the singing, dancing and instrumental talents of the St. Sava Camp Shadeland Folklore group, and other musical entertainment. Diocesan Days marks the end of the camp season and the end of the Serbian Folklore week. The campers always have a professional and lively presentation of traditional Serbian entertainment sure to light up the crowd. The picnic will continue on after the concert program, with music for listening and dancing a more great food.

With performers in the background, His Grace Bishop Mitrophan, addresses the crowd

Enjoy the Shadeland property

The Shadeland property is a wonderful asset for all the Serbian Orthodox faithful of eastern America. Set in the rolling foothills of the Allegheny Range, the property offers opportunities for fishing, boating, and peaceful walks in the woods. Visitors will also see the ongoing improvements to the Camp, which make it more and more useful for year-round use, not only by the camp children but also by parishes and church organizations for retreats and other activities. Plans are in the works for the completion of the large camp church as well.

For Diocesan Days, tents will be placed in locations convenient to the Administration Building and the cabins so that all activities can be concentrated in a comfortably compact area, regardless of weather.

A detailed schedule of the weekend's events and hotel information is available on the web at the Eastern Diocese web site, www.easterndiocese.org, or through your local Eastern Diocese parish.

Be a part of the excitement of Eastern Diocese Days 2007!

Monastery Marcha Slava July 28

Richfield, OH—With the blessing of His Grace Bishop Dr. Mitrophan of Eastern America, the annual celebration of the patronal feast day of Monastery Marcha in Richfield, Ohio will take place on Saturday, July 28, 2007. The monastery church is dedicated to the Synaxis of the Holy Archangel Gabriel. His Grace Bishop Dr. Mitrophan and Monastery Abbess Mother Ana invite all Orthodox faithful, especially from Ohio and Western Pennsylvania to come together for this joyous celebration in honor of the Holy Archangel Gabriel.

The day will begin with the celebration of the Hierarchical Divine Liturgy at 10 am by His Grace Bishop Dr. Mitrophan of the Serbian Orthodox Diocese of Eastern America, assisted by diocesan clergy. Prayers will be said for the living and departed benefactors and donors of the monastery, and the cutting of the kolac service will take place. A slava luncheon for all in attendance will follow on the monastery grounds.

A vigil service will be celebrated in the monastery church on Friday evening, July 27, at 6 pm.

The Monastery is located at 5095 Broadview Road (Ohio Route 176) in Richfield, south of the Cleveland area.

20th Annual Washington Deanery Education meeting

His Grace Bishop Dr. Mitrophan scheduled the Twentieth Annual Christian Education Deanery Meeting for the Washington Deanery to be held on June 9, 2007 at St. John the Baptist Serbian Orthodox Church in Paterson, New Jersey.

Protopresbyter Toma Stojisich warmly welcomed the attendees from throughout the Deanery from the bottom of his heart. Proto Toma and his parishioners are known for their gracious hospitality and this was evident from the moment of arrival until departure.

Protopresbyter Stavrofor Rade Merick, Senior Editor of *The Path of Orthodoxy* and well-experienced parish priest from Holy Resurrection Serbian Orthodox Church in Steubenville, Ohio was designated by His Grace to give the major presentation on Christian Education.

Proto Rade has been active in Christian Education in the Eastern Diocese throughout his priesthood and he comes from a fam-

ily with extensive involvement in Christian Education.

In his presentation, Proto Rade said we are called to teach The Gospel, to accept God's love. We are called to teach that Christ is vital for a complete life. The parish church is a spiritual hospital. We are to resist becoming a social, business or ethnic center and focus on worship as the center of parish life. Parishes are to be centers of love and peace. Communion with Christ and communion with one another are of paramount importance.

Proto Rade stressed the importance of being well-prepared for formal classes offered to adults and children. The Holy Mysteries of the Church offer opportunities for teaching. Christ is the center and measure of our lives and this needs to be communicated in educational efforts.

Deanery Clergy attending in addition to Proto Stojisich included Washington Deanery

continued on p. 7

Proto Srboljub Jockovich completes CPE Training

Very Reverend Stavrophor Srboljub Jockovich, Dean of the Washington Deanery and priest of St. Nicholas Serbian Orthodox Church of Steelton-Oberlin, Pennsylvania recently completed the second unit of clinical pastoral education (CPE) at Hershey Medical Center.

Hershey Medical Center is a trauma medical facility and teaching hospital operated by Penn State University. Proto Srboljub attended classes on Mondays during a two-year period of time and served as an on-call chaplain at the facility.

Proto Srboljub had the opportunity to learn about the operation of a large trauma center and was exposed to experiences of ministering to patients experiencing extensive injuries and advanced illnesses.

This supervised program of clinical pastoral education enabled Proto Srboljub to examine carefully the dynamics of ministering to patients and their families in times of crisis. He had the opportunity to discuss his ministerial experiences with others in the chaplaincy program. He had the benefit of lectures and discussions by healthcare professionals.

By his presence, Proto Srboljub was a witness for Orthodoxy in this setting and he increased the offering of chaplaincy services to Orthodox staff and patients.

Proto Srboljub participated in the clinical pastoral education program with the archpastoral blessings of His Grace Bishop Dr. Mitrophan and the support of the St. Nicholas Church Executive Board.

At the end of the first and second year, Proto Srboljub received a certificate from the Penn State - Hershey Medical School - Pastoral Care Department, recognizing his satisfactory completion of the clinical pastoral education units. Because of his participation in clinical pastoral education, other hospitals in the area have recognized Proto Srboljub training and have called upon his participation in their facilities.

Proto Srboljub has improved his skills in pastoral ministry. As a result of these clinical pastoral education units he is a greater asset to his parish. He has shown by his participation that he is serious about continuing to learn and develop his ministry.

Father Rodney Torbic

Successful Stewardship

St. Sava, Issaquah, WA —stewardship from the start

The history of the stewardship program at the Saint Sava Serbian Orthodox Church in Issaquah, Washington is different than most other parishes because our Church instituted a stewardship program during the early years when we still had mission status. We never had a “dues” paying membership so we never had to encounter the difficulties of converting from membership/dues to a stewardship/pledging system.

Our church was founded on December 16, 1986, when Bishop Sava (temporary Bishop of the Serbian Orthodox Western Diocese and Bishop of Sumadija) and Father Nicholas Soraich traveled to Seattle and met with twenty-five (25) Serbian Orthodox believers.

We had six (6) divine liturgies in 1987; six (6) divine liturgies in 1988; monthly divine liturgies in 1989; and two (2) liturgies a month in during the first part of 1990. Father Mateja Matejic came to assist us in the summer of 1990, at which time we started to have weekly liturgies. Our first full time priest came in November, 1990. During 1987 and 1988, our liturgies were held on Saturdays in other local Orthodox churches. During 1989, 1990 and 1991, we rented local social halls for our church services.

In order to pay for the expenses to have services, we instituted a stewardship program in 1988. At this time, there had not been a mission church in the West for a long time and missionary funds were not available for our church operations. Based upon donations received from stewards, we were able to pay all of the expenses to sustain our mission church, including church and hall rentals; airfare, hotel and other expenses for visiting priests; and the salary and living expenses for the clergy that served us full time.

In late 1991, we located a church and parsonage on a two (2) acre parcel of land in Issaquah, Washington. Our Executive Board recommended that the property be purchased if we could raise the down payment and if our stewards pledged sufficient amounts to cover the mortgage, priest salary and living expenses. Raising funds for the down payment was difficult but we succeeded with the generous donations made by our stewards, other Serbian Orthodox Churches and our brothers and sisters across the United States. Our stewardship pledges were also sufficient to pay our

projected monthly expenses. We purchased the property in November, 1991.

Over the course of the last sixteen (16) years, our stewards have continued to pledge and donate so that we were able to pay off our mortgage, sustain our ministries and operations, and pay all assessments levied by the Diocese (beginning in 1992). Our stewards have consistently accounted for most of the funds that have been donated to our church.

Although our stewardship program has permitted us to successfully grow from a mission parish to a full time parish that owns property, we need to take further actions to allow for future growth that we hope will in-

When we increase our commitment, the Church will benefit. A dues system promotes equal giving. Stewardship involves proportional giving. Each person gives according to his or her means. Those who receive more may give more and those who receive less may give less and still be active parishioners of the Church. Even though we make unequal pledges, we make equal sacrifices. We give not because of some duty but because, out of love, we want to make God and our church a priority in our daily lives.

Some stewardship procedures and guidelines that we that we follow and/or hope to implement follow are as follows:

Stewardship is not about money; it is about spirituality and increasing our commitment to Jesus Christ. When we increase our commitment, the Church will benefit.

clude building a traditional Serbian Orthodox Church and maintaining ministries to further our mission. While the number of parishioners in our church has grown substantially over the last ten (10) years, there has not been a corresponding increase in the number of stewards or the amount of our stewardship pledges. We need to educate those parishioners that are not familiar with stewardship programs and make certain that our parishioners understand that that making a minimum pledge and paying it in a lump sum is not stewardship but a form of dues.

We hope to convey the message that all we have comes from and belongs to God. As stewards of God’s gifts, we are asked to give God a portion of our time, talents and treasures through the church. Stewardship is not about money; it is about spirituality and increasing our commitment to Jesus Christ.

1. Schedule Stewardship Sunday in late November or the first week of December.
2. Mail a cover letter and stewardship pledge card to those parishioners that may qualify as stewards ten (10) days prior to Stewardship Sunday.
3. On Stewardship Sunday, request that the members of the Executive Board and the members of the Boards of all auxiliary organizations be prepared to submit their pledge cards.
4. In a prominent place, distribute cover letters, stewardship cards, and brochures to interested parishioners. Also, have the Stewardship Handbook developed by the Central Stewardship Committee and other articles on stewardship displayed with the letters, cards and brochures.

5. For any new stewards that submit pledge cards, have Father confirm that they are baptized Orthodox Christians that are eligible to be considered as stewards in good standing under the Rules and Regulations and Bylaws.

6. If a new steward has completed a pledge card and is transferring from another Serbian Orthodox Church, Father should obtain a signed document by the former priest indicating whether the parishioner was in good standing and other pertinent information about the transferring parishioner.

7. In March, arrange for Father or Board members or Stewardship Committee members to contact potential stewards who have not submitted pledge cards.

8. In May, send out a second letter and pledge card to those past stewards and other potential stewards that have not submitted a pledge card for the new year.

9. Post a stewardship list in the Hall with the names of the stewards but without the amounts pledged by the stewards.

10. Send out letters in October confirming the pledge made and the amount received to date. Send out letters in January confirming the pledge made and the total amount received during the previous year. In our stewardship program, all donations made to the general fund are applied to a steward’s pledge (i.e. stewardship designated donations, tray offerings, regular donations, feast day donations, memorial donations not designated to a restricted fund, etc.). Donations to specific charities, donations to specific church projects and restricted funds and payments for meals, candles and book store items are not applied to a steward’s pledge.

Submitted by Mike Jankovich, member of Stewardship Committee.
You are invited to visit the website of the St. Sava Church at <http://www.stsavachurch-nw.org/Home.htm>. You can find there, in both English and Serbian, more information about their Stewardship Program including their pledge cards.

THE ST. ARCHANGEL MICHAEL PARISH OF AKRON, OHIO

Thankful and Moving Forward

St. Archangel Michael Serbian Orthodox Church of Akron, Ohio, is joyfully announcing the festive commemoration of the 20th Anniversary of the Consecration of the Church on Pickle Road and the 90th Anniversary of the Parish and to be held on September 29th and 30th, 2007.

We ask all neighboring parishes to kindly join us for these anniversary festivities as well our 70th Annual Serbian Festival July 28-29, 2007!

Last fall our St. Archangel Michael parish was in state of financial crisis. A humble and urgent appeal for support via email, as well as an official Appeal from His Grace the Rt. Rev. Bishop Dr. Mitrophan to Eastern American Diocese Parishes, generated an outpouring of support and generosity. We sincerely thank our sister parishes and auxiliary organizations for their prayers and donations:

St. Archangel Michael, Lansing, IL -

- \$1,000.00
- Narrow Path Bookstore, St. Archangel Michael, Lansing, IL
- St. George Church, Hermitage, PA. - \$1,000.00
- St. George Kolo Sestara, Hermitage, PA. - \$500.00
- St. George Men’s Club, Hermitage, PA. - \$500.00
- Serbian Chetnik Organization Ravna Gora, Hermitage, PA. - \$100.00
- SNF Lodge, Hermitage, PA. - \$100.00
- St. George, Masontown, PA. - \$200.00
- St. Stefan Decani, Columbus, OH. - \$150.00
- St. Peter and St. Paul, Atlanta, GA. - \$500.00
- St. Sava, Boston, MA. - \$500.00

Permit us to acknowledge the first phone call of concern from Protojerej Dr. Milos Vesin on behalf of St. Archangel Michael Serbian Orthodox Church of Lansing, Il., as well as the generous donation of religious

materials for our church school program from Narrowpath Bookstore under the direction of Mrs. Nevenka Colakovic. Proto Milos and his parishioners provided our parishioners with not only a material blessing, but more importantly with joy of spiritual encouragement and unity that will never be forgotten.

St. George Serbian Orthodox Church in Hermitage/Farrell, Pa., was extremely generous with a combined total donation of \$2200.00. Protonamesnik Fr. Milovan Katanic, St. George Parish Priest, originally from the Akron parish, was instrumental in gathering and encouraging donations from his flock. The parishes of St. George, Masontown, and St. Stefan Decani, Columbus, also came quickly and generously to our aid.

Perhaps the biggest surprises were received from Sts. Peter and Paul Serbian Orthodox Church of Atlanta, Georgia, and St. Sava Serbian Orthodox Church, Boston, Ma. These are young parishes, with their

own mortgages concerns and financial stress. Each parish generously sent \$500.00 each.

We cannot forget to mention that His Grace Bishop Dr. Mitrophan and the Eastern Diocese Administrative Board interceded to help us more than we imagined.

May our Lord Jesus Christ, through the intercessions of the Most Holy Theotokos and St. Archangel Michael return their kindness and generosity a thousandfold in His heavenly ways, granting them all blessings and continued good health, happiness, peace and love.

As always, our Lord Jesus Christ and His Holy Mother did not leave us alone to fend for ourselves, but strengthened us incomprehensibly by the second visit to our parish of the Kursk Root Icon of the Most Holy Mother of God as well as the visit of the Sitka Icon of the Mother of God from Alaska.

Our Lord has given our parish riches that cannot be purchased - an abundance of children of all ages and many young families who came to our community as refugees who are fulfilling their roles as good stewards of the parish, donating their time and varied talents. Besides their faithful participation

continued on p. 7

THE BIOGRAPHY OF GOD IN THIS WORLD

Fr. Justin Popovic

The Holy Bible is to a certain degree the biography of God in this world. In it the Indescribable, to a certain degree, described Himself. The Holy Bible, the New Testament, is the biography of the incarnate God in this world. In it is described how God, that He might tell man of Himself, sent God the Word, who was made incarnate and became man and as man told man all that God has, all that God wants with this world and man in it. God the Word revealed God's plan about the world and God's love for the world. God the Word told man of God with the help of words, to the extent that man's words can comprehend the incomprehensible God. All that this world needs, and man in it – the Lord told in the New Testament. For all the questions, He gave the answers in it. There are no questions that consume man's soul that are not answered, whether directly or indirectly, in the Holy Bible. Man cannot think of more questions than what is already in the Holy Bible. If you do not find the answer in the Holy Bible to your question, it means that you have either asked a senseless question or you haven't managed to read the Holy Bible and from it read the answer:

In the Holy Bible God tells us:

- 1.) What the world is; where it comes from; why it exists, where it strives for, with how it will end;
- 2.) What is man; where he comes from; where he is going; from what he comes; why he is; with what he will end;
- 3.) What are animals; what are plants; what are they for; what do they serve;
- 4.) What is good; where is it from; where does it lead; for what reason is it; how is it attained;
- 5.) What is evil; where is it from; how does it exist; why does it exist and with what will it end;
- 6.) What are the righteous and what are sinners; how can a sinner become righteous and how can a prideful righteous man a sinner; how are we to serve God, how are we to serve the devil; the entire path from good to evil, from God to the devil;
- 7.) All – from beginning to the end; man's entire path, from body to God, from conception to resurrection from the dead;
- 8.) What is the history of the world, history of the heaven and the earth; what is the history of mankind; their path, goal and end.

God, in general, told man in the Holy Bible everything that there is to tell. The biography of every man is found in the Holy Bible, everyone's without exception. In it each one of us can find ourselves, described and illustrated in detail: all of our virtues and faults that you have and could have or not have; you'll find the paths which the soul should take, and every one goes from sin to eternity and the entire path from man to God and from man to the devil. You'll find the ways to free yourself from sin; you'll find, in a word, the entire history of justice and the righteous. Are you sorrowful? In the Holy Bible you'll find comfort; are you sad – joy; are you wrathful – rebuke; are you lustful – chastity; are you foolish – wisdom; are you bad – goodness; are you evil – mercy and justice; are you a hater of men – love. In it you'll find the cure for all of your blemishes and faults and food for all of your virtues and podvigs. If you are good, the Holy Bible will teach you how to become better and the best: if you are sensitive, it will teach you the angelic mildness; if you are smart, it will teach you wisdom. Do you love beauty and musical styles and words? There are none more beautiful, nor touching, than that which is found in Job and Isaiah and Solomon and David and John the Theologian and the Apostle Paul.... There music, the angelic music of the eternal and Divine truth has clothed itself in human words.

The more man reads and studies the Holy Bible, the more he finds reasons to study it more intensively and ceaselessly. It is, according to the words of St. John Chrysostom, as a sweet smelling root, which smells all the sweeter the more it is rubbed.

How Should We Read the Holy Bible

As important as knowing why we should read the Holy Bible, is how we should read the Holy Bible. The Holy Fathers, beginning with St. John Chrysostom, are the best leaders in this. St. Chrysostom has, so to say, written the fifth gospel. The Holy Fathers recommend a serious preparation for the reading and studying of the Holy Bible. What does

that preparation consist of? First of all, prayer. Pray to God that He enlightens your mind – that you might understand the words of the Holy Scriptures, and fill your heart with grace – that you might feel the truth and life of those words. Be conscious that these are God's words which He personal said and speaks. Prayer in connection with the other evangelic virtues frees man for understanding the Holy Scriptures.

And how are we to read the Holy Scriptures?

Prayerfully, with fearful respect, for in every word is a drop of eternal truth and all the words make up a boundless ocean of Eternal Truth. The Holy Scriptures are not a book, but life; for its words are spirit and life (John 6:63); that is why they can be understood if we make them the spirit of our spirit, and the life of our lives. It is the book that is read by living it – putting it into practice. First we need to experience it, then understand it. Here is applicable that word from our Savior: whoever will do it will understand that this doctrine is from God (John 7:17). Perform it so that you might understand it. That is the basic rule of Orthodox exegesis. In the beginning man usually reads the Bible quickly, then more slowly, until finally he begins reading it word by word, for in every word He reveals the eternal truth and the indescribable mystery. Every day read at least one chapter from the New Testament, but together with that practice one virtue. Practice until it becomes a habit. First of all, let's say, the forgiveness of offenses. Let that be your daily duty. And besides this, pray to God: O good Lord, grant me love towards my offenders... And when you transform that virtue into a habit then every other one after it will become easier; and so on until the last

All that this world needs, and man in it – the Lord told in the New Testament. For all the questions, He gave the answers in it. There are no questions that consume man's soul that are not answered, whether directly or indirectly, in the Holy Bible.

one. The main thing is: read Holy Scriptures all the more. What the mind doesn't understand, the heart will feel; but if the mind can't comprehend and the heart can't feel, continue reading all the more for you are sowing the words of God in your soul: and they will not be destroyed there, but will gradually and unnoticeably enter into the nature of your soul, and you will be like the man from our Savior's story who scatters seeds on the ground and sleeps and wakes night and day, and the seed comes up and grows, though he does not know how (Mark 4:26-29). The main thing is: sow, and God is the one who will give and grant that what has been planted will grow (1. Cor. 3,6). Only, do not rush success, lest you be like the man who sows today and already tomorrow wants to reap.

By reading Holy Scripture, you are bringing yeast into the dough of your soul and body, which gradually spreads, permeating the soul, until it saturates all of it and leavens it with evangelic truth and justice. At any event, the Savior's story about the sower and the seed can be applied to each of us. In the Holy Scriptures we are given the Divine Truth. Reading it, we sow that seed in our souls; and it falls on both the stony and the weedy places of our soul, and partly on the good ground of our hearts – and it brings forth fruit. And when you look at the fruit and taste it you will zealously and joyously rush to reclaim the stony and weed-filled places of your soul, re-tilling and sowing with the seed of God's word.

Do you know when man is wise in the eyes of our Lord Jesus Christ? When he listens to His words and does them. The beginning of wisdom is – listening to the word of God (Matt. 7:24-25). Each word of the Savior has the power and

strength to heal physical and spiritual diseases. "Say the word and my servant will be healed" (Matt. 8:8). The Savior said the word and the servant of the centurion was healed. As it happened then, so it happens now. The Lord is ceaselessly speaking His words to you and me and to all of us. We only need to settle ourselves, immerse ourselves in them and receive them –with the faith of the centurion. And miracles will happen with us and our souls will be healed just as the centurion's servant was healed. For, in the gospels the following is written: "They brought to Him many who were demon-possessed. And He cast out the spirits with a word, and healed all who were sick" (Matt. 8:16). He does this today as well, for the Lord Jesus is the one who is the same yesterday, today and for all ages (Heb. 13:8).

At the dread judgment it will be more difficult for those who don't listen to the word of God than it was for Sodom and Gomorrah (Matt. 10:14-15). Mind you, at the dread judgment you will be asked for an account, what you did with the words of God, did you listen and adopt them, did you rejoice in them or were you ashamed of them. If you were ashamed of them the Lord will be ashamed of you when you come to the glory of His Father with the holy Angels (Mark 8:38). There are few human words that are not barren and empty, and for that reason there are few for which we will not be judged (Matt. 12:36). In order to avoid this, we should study and learn the words of God from Holy Scriptures, make them ours, since that was why God gave them to man, that he might adopt them, and through them God's very Truth.

In each one of the words of our Lord there is more eternity and permanence than in all of heaven and in all of the world with its entire history. For this reason He said: "The heavens and the earth will pass, but My words shall not pass" (Matt. 24:35). This means: God and everything of God is in the words of our Savior, and for this reason they cannot pass. If man adopts these words he becomes more lasting than the heavens and the earth, for in him is the power which strips death from man and makes him eternal. Studying the words of God, and fulfilling them, makes man a relative of the Lord Jesus. He Himself announced this when He said: "My mother and My brothers are those who hear the word of God and do it" (Luke 8:21). This means: if you listen and read the word of God – you are halfway to being the brother of Christ; if you fulfill the words – you are fully the brother of Christ. And this is joy and privilege greater than that of the gospel. In studying the Holy Scriptures a certain blessedness is poured on the soul which resembles nothing earthly. Our Savior spoke of this when He said: Blessed are those who hear the word of God and keep it (Luke 11:28).

The Mystery of Words

Great is the mystery of words. So great is it that it is only the second Person of the Holy Trinity – the Lord Christ – who is called in the Holy Scriptures: Word = Logos. God is Word (John 1:1) – all words that come from that eternal and absolute Word are filled with God, the divine Truth, Eternity, Justice. If you listen to them – you listen to God. If you read them – you are reading the direct words of God. God-Word became body, became a man (John 1:14) and the mute and tongue-tied man uttered the words of God's eternal truth and justice.

In the words of our Savior there is a certain juice of eternity, which, in reading His words, drop by drop drips

continued on p. 10

The Newly translated book
of His Grace Bishop Atanasije (Jevtic),

CHRIST – THE ALPHA AND OMEGA

The newly published book of his Grace Bishop Atanasije (Jevtic), *Christ – The Alpha and Omega*, was promoted during the clergy brotherhood meeting held in Alhambra, CA, on May 30 – June 1, 2007. Here we bring a selection from the said book in honor of the upcoming Feast Day, the Dormition of the Most Holy Theotokos, celebrated on August 28 (August 15 – Julian calendar).

The Most Holy Dormition and miraculous translation of the Mother of God is confessed and preached by St. Damascene following “the ancient and true tradition” of the Church of Jerusalem. In his homilies he aptly describes many miraculous events that took place on the day of the Dormition of the Mother of God (as

the reader can see on reading his homilies, especially the Second Homily on the Dormition). We will not spend much time listing all the events and details related to the miracles, but will instead consider the question of the death of the Most Holy Theotokos, the burial of her most pure body, and her translation to heaven.

According to St. Damascene, it is indubitable that the Most Holy Theotokos died as a human. Even though she is “the spring of life,” as St. Damascene says, “it is through death that she is brought to life” in heaven. Furthermore, “She who with the birth (of Christ) overcame the limits of our nature is now under the law of that nature, and her most pure body is subject to death. To remind ourselves of our previous citations: the Most Holy Virgin, as a “daughter of the old Adam,” at the time of her death “was subject to the ancestral liability,” and “her holy soul was naturally separated from her immaculate body, which was committed to burial as custom required.” Regarding the “burial” of the body of the Most Holy Theotokos, St. Damascene say: “That which was formed of earth had to be returned to the earth”: and there in the earth she shed “corruptibility and perishability,” and put on “incorruptibility,” that is, she was transformed into a luminous and spiritual body of immortality.

Thankful and Moving
Forward

continued from p. 7
at divine services, they willingly volunteered to replace the roof on the church and the hall. The beautiful wooden floor in the hall has been repaired; the hall kitchen has been brought up to code. In general, janitorial and other jobs which had always been contracted are now being ably donated and successfully fulfilled by the stewards of our parish.
Prayerfully looking forward toward the future, we trust that our Lord Jesus Christ will grant us the strength and the ability to continue to work as His stewards and that His Name may be forever glorified here in His Akron vineyard.

70th Annual Serbian Festival –
July 28-29, 2007

Our 70th Annual Serbian Festival will begin with a Soccer and Bocce Ball Tournament on Saturday, July 28th. Music, food and refreshments will be available all evening. To register for the tournaments, please contact Zoran Cveticanin 330-212-4338, or Dalibor Mijalkovic 330-990-2899.

Sunday, July 29th, Divine Liturgy begins at 10:00am and the picnic 12:00 noon. Sunday’s Outside Menu is scrumptious hot roasted lamb and pig, cevapi, and fruit smoothies. The Inside Menu includes a Serbian Platter entrée, stuffed peppers, burek (cheese, feta cheese, spinach, and/or meat), and delicious Serbian pastries. Our outside bookstore is featuring icons, other

religious items and Serbian records available for sale. There will be musical entertainment throughout the day and a performance by our Folklore Group at 6:00pm in the Picnic Pavilion. Admission is free! Please join us!
20th Anniversary of the Church Consecration & 90th Anniversary of the Parish September 29 - 30, 2007
On September 29th and 30th, St. Archangel Michael Serbian Orthodox Church of Akron, will celebrate 20 years since the Church was consecrated and 90 years since the founding of the parish. We glorify and humbly thank Almighty God for all the blessings that He alone has granted our community for nearly a century.
Saturday evening Vespers will begin at 5:30pm, followed by a program at the Green Middle School featuring the premier community appearance of our Folklore Group at Green Middle at 7:00pm.
On Sunday, September 30th, Hierarchical Divine Liturgy is scheduled to begin at 9:30 a.m. Hors d’oeuvres will be served from 12:00pm – 1:00pm, and the Grand Anniversary Banquet will begin at 1:00pm.
Our parish is looking forward to a wonderful, joyful celebration! Please join us as we rejoice together! For more information, please call Fr. Dragomir Tuba, parish priest, 330-645-6040, or Mrs. Anita Ondreyka, 90th Anniversary Chairperson, to purchase banquet tickets at 330-335-3900.

SCOBA Hierarchs congratulate
IOCC on 15th anniversary

In an open letter addressed to all the Orthodox clergy and faithful, the hierarchs of the Standing Conference of the Canonical Orthodox Bishops in the Americas (SCOBA) has congratulated International Orthodox Christian Charities on it 15th year of providing active and practical Christian love to those most in need throughout the world. The text reads:

The history of IOCC is a history of compassionate love for all people. As this SCOBA Agency celebrates its 15th anniversary, we congratulate IOCC, the faithful steward who multiplied the talents given by our Lord Jesus Christ. IOCC first received the SCOBA blessing and mandate in 1992. In the Name of Christ and in the spirit of Orthodoxy IOCC has gone forth to 33 countries and delivered more than \$250 million in emergency aid and development programs. Like the Good Samaritan who brought the wounded man to the inn, IOCC delivers the blankets, the food, the hygiene, and other materials needed in emergency situations, and then returns to provide the assistance that will enable the poor and the dispossessed to become truly self-sufficient.

Responding to the call of the Gospel, IOCC manifested the love of God to all peoples suffering from civil war during the tragically violent dissolution of Yugoslavia. The refugees and displaced peoples of Bosnia who received blankets and food from IOCC, now receive micro-financing loans for small businesses. IOCC has brought home construction and repair assistance, youth education and training programs, and civil society development so that they might regain their self-sufficiency.

With God’s help and the support of Orthodox Faithful, IOCC built on this record of faithful service by its response to the 2004 tsunami, delivering millions of dollars in emergency aid to Indone-

sia. It assisted islanders off the coast of Sumatra to rebuild their destroyed villages. It provided for the reconstruction of homes, a water supply system, trauma counseling, nutrition programs and livelihood recovery assistance. In our own country, following the devastation of Hurricane Katrina that ravaged the Gulf Coast region, IOCC provided emergency assistance, and continues to send work teams to help re-build homes.

In Russia and Georgia, IOCC has manifested God’s mercy by providing loans for small businesses, tractors and seeds for farmers, empowering communities in partnership with local organizations. In the Holy Land, Lebanon, Iraq, and Jordan, IOCC continues to provide job skills training and job creation, school building and repair, child nutrition programs, and educational training, while not neglecting the needs caused by the recent wave of violence. In Romania and Ethiopia, IOCC is engaged in extensive HIV/AIDS awareness and prevention programs in cooperation with the local Orthodox Church that are reaching millions of people.

Over the past 15 years, IOCC has fulfilled the yearning of the Orthodox Churches in America to manifest the spiritual power of the Gospel and the compassion of Christ by bringing God’s deliverance to all peoples suffering from disasters, whether made by nature or made by man. In this fifteenth anniversary year we bestow our hierarchical blessings upon IOCC and encourage all those under our episcopal care, clergy and lay alike, to support this unified and critically important humanitarian ministry of our Orthodox Churches in the Americas.

Among the signatories of the letter is His Eminence Metropolitan Christopher in his capacity as SCOBA secretary.

20th Annual Washington
Deanery Education meeting

continued from p. 4
Dean Very Reverend Stavrofor Srboljub Jockovich, Protopresbyter Djokan Majstorovic, Protopresbytery Aleksandar Vljakovic, Protopresbyter Ivan Marjanovich, Reverend Father Aleksa Micich and Reverend Father Zoran Radovic. Protopresbyter Stavrofor Pregrad Micic, Dean from the New Gracanica Metropolitanate, actively participated in the meeting as he has on previous occasions.
St.Stava School of Theology graduate Bocko Stankovich, Dushanka Radenkovic and Stephanos Bibas also participated in the meeting. Protonica Stojcich and Protonica Jockovich were supportive of the meeting by their presence.
The highlights of educational efforts in each of the parishes in the Deanery were presented orally and submitted in

writing. Proto Stavrofor Dean Srboljub Jockovich commended Proto Merick on his presentation.
His Grace Bishop Dr. Mitrophan stressed the importance of “setting a personal example” as the best method of teaching. His Grace spoke of the importance of teachers attending and participating in the Deanery meetings to exchange experiences. His Grace thanked Proto Rade Merick for his very well-developed presentation and said he may be called upon to give it at other locations.. Proto Toma Stojcich and the host parishioners were recognized for accepting the responsibility to host the meeting and doing so with enthusiasm and abundance.
Father Rodney Torbic

OUR VIEW OUR VIEW OUR VIEW

THE YOUTH PAGES OF THE PATH OF ORTHODOXY, JULY-AUGUST 2007

Confessing Our Faith

Subdeacon Paul Germain

After the celebration of Pentecost we follow the daily Bible readings through the book of Acts and begin to learn what Jesus meant when He told the disciples, “Remember the words that I said to you, ‘A servant is not greater than his master.’ If they persecuted Me, they will also persecute you. If they kept My word, they will keep yours also.” (John 15:20 NKJ) Our Lord was the first to be persecuted through an unjust trial, torture and eventual death on the Cross. Many people at that time did not keep His word, nor did they keep those words preached by the disciples after His Ascension. Therefore, many of the early Christians suffered as He did through martyrdom, confessing their belief in the Savior of the world.

We all know that in biblical times supposed crimes were dealt with very harshly, lands were ruled by violent dictators, freedoms were limited, and tolerance and compassion were not much a part of society. Even amidst our “modern sophistication”, are we really that much different today? One needs to look no further than the recent jailing of His Beatitude Jovan, Archbishop of Skopje in Macedonia, for baptizing and administering Holy Communion to the faithful. Along with the burning of hundreds of Orthodox Churches and the killing of innocent Orthodox Christians in Kosovo, it is apparent that people continue to be persecuted for the love of Christ. Love as taught by Christ and his disciples 2000 years ago.

We confess our faith by reciting the Creed every day and at Church, but are we confessing in other ways? Are we confessing by becoming an active Steward at our Church? Are we confessing by giving alms according to our abundance? Are we confessing by living a liturgical life? Are we confessing by receiving the Sacraments? Are we confessing our love of God with our family, our friends, our children, ourselves? These are all questions we have to examine every day as we continue to live in this modern world, where we distract ourselves with so many things not related to God.

“Blessed are you when they revile and persecute you, and say all kinds of evil against you falsely for My sake” (Mat 5:11 NKJ). Archbishop Jovan is a living example of someone who walks the road of the prophets, saints and

Archbishop Jovan

martyrs. He would not deny Christ and His true Church. Our job here is so much easier, with all of our freedoms in America. Let us not take advantage of this freedom, but instead “Go home to your friends, and tell them what great things the Lord has done for you, and how He has had compassion on you” (Mark 5:19 NKJ). If we as Orthodox Christians don’t confess our faith openly and try to live a liturgical life, we are denying Christ. If we deny Christ, how can we be called Christians?

Archbishop Jovan was released from prison recently by the grace of God, but is still under the watchful eye of the Macedonian government and may have to face more unjust charges and trials. We will continue to see persecutions of Orthodox Christians professing their faith throughout the world with similar or more severe results. Pray for them and for us, that we may justly suffer in Christ according to God’s will.

Test Your Faith

Subdeacon Paul Germain

I was once listening to a radio program about the travels of pastor from a non-denominational Christian church through the Balkan region, specifically Albania and Kosovo. He was evangelizing for two weeks, converting Muslims and Orthodox Christians to his belief system. As he was commenting on his experiences, he criticized the Orthodox Christian faith as “not knowing the Bible” and “worshiping pictures like the Catholics”. As I thought about it more, I came to realize just how little most people know about our faith and how little they understand it.

There are certain fundamentals that we all experience as we grow in Orthodox Christianity. One, the Orthodox faith is truly based on Apostolic teaching, with a heavy influence coming from the early Church Fathers. Two, the Bible is the written word of God and you cannot practice Orthodox Christianity without it. Three, true Orthodox worship involves pure prayer from the heart and a deep spirituality not experienced with other religions. Finally, Holy tradition provides the Orthodox Christian with a common bond and similarity of practice, irrespective of your ethnic background.

True belief in God means sacrifice, devotion, and vigilance. It requires faith, which few today really understand. We are not meant to know all of the mysteries of God and His creation. We are supposed to have trust in God alone, to believe in His unending love for us and to know He is there for us. We are here because He created us and He has a plan for those who believe.

How do you feel about the strength of your faith in God and the Orthodox Church? You can use the following as guides:

Pride – Do you thank Him for all of the blessings in your life, no matter what they are? Do you do things for your own satisfaction instead of for His glorification? Have you humility befitting a creature of God? “What do you have which you did not receive? Now if you received it, why do you boast, as if you had not received it?” (1 Cor 4:7)

Greed – do you have a greater desire for worldly things more than a desire to please God? Do you thank Him for everything He provides for you? “For the love of money is a root of all kinds of evil, for which some have strayed from the faith in their greediness, and pierced themselves through with many sorrows.” (1 Tim 6:10)

Lust – do impure thoughts occupy you more than thoughts about God? “For all this is in the world – the lust of the flesh, the lust of the eyes, and the pride of life – is not of the Father but is of the world.” (1 John 2:16)

Anger – does anger take a hold of you in any situation and do you lack self-control? “Rid yourselves of all bitterness, wrath, anger, clamour, evil speaking and all malice.” (Eph 4:31)

Gluttony – do you eat or drink too much just because you can? “Hear, my son, and be wise, and direct your mind in the way. Be not among winebibbers, or among gluttonous eater of meat; for the drunkard and the glutton will come to poverty.” (Prov 23:19-21)

Envy – are you constantly jealous of other people’s happiness? “For where envy and self seeking exist, confusion and every evil thing are there.” (Jam 3:16)

Sloth – does laziness run your life and keep you from doing your duty to God and man? “For even when we were with you, we commanded you this: if anyone will not work, neither shall he eat.” (2 Thes 3:10)

continued on the next page

DID YOU KNOW...

By Amy Yurko

The Prophet Moses

Most Christians and Jews have heard of the Great Prophet Moses. He led the Jewish people out of Egypt and gave the world the Ten Commandments of God.

But, DID YOU KNOW:

He lived roughly 40 years as a Shepard. He married an Ethiopian or Cushite woman named Zipporah. While living as a Shepard, his son Gershom was born.

While leading the Jewish people, Moses continued to be an instrument of God’s miracles. In addition to the parting the Red Sea, God turned bitter water into sweet water at Marah, provided Manna and quail to feed the people and brought forth water from solid rock.

Not only did Moses lead the Jewish people, he governed them as well. He sat as a judge, ruling on various matters and settling disputes of his people. Based upon the advice of his father-in-law, Jethrow, he appointed individuals to assist with this task. Eventually, Moses appointed Joshua, son of Nun, to secede him as the leader. Moses died at the age of 120 years.

*The Troparion of the
Dormition of the Most Holy
Theotokos,
sung in tone 1:*

In giving birth thou didst preserve thy virginity; in falling asleep thou didst not forsake the world, O Theotokos. Thou wast translated to life, O Mother of Life, and by thy prayers thou dost deliver our souls from death.

*The Kontakion of the
Dormition
of the Most Holy Theotokos,
sung in tone 2:*

Neither the tomb nor death could hold the Theotokos, who is sleepless in her intercessions and an unchanging hope in her mediations. For as the Mother of Life she was transferred to life by Him Who dwelt in her ever-virgin womb.

QUESTIONS
AND
ANSWERS

Q. *Who created the world?*

A. Everything that we can see and cannot see was created by God out of nothing. Before He created everything, there was nothing except for Him. Then, God commanded that the heavens, the earth and everything in them be created, and it was all created by God's word alone.

Q. *Who is God?*

A. When Jesus Christ came to earth, He made clear to us that there is One God, Who is in three Persons: God the Father, God the Son and God the Holy Spirit. The three Persons are all equal and together are One God.

Q. *What is God like?*

A. God has many attributes, or qualities. They are that He is eternal—He has always existed and always will; He never changes; He knows everything; He is everywhere; He can do anything; He is all-good; He is all righteous—He would never do anything that is not good for us or our salvation; He is all-sufficient—He has everything He needs and does not need anything more; He is all-blessed—He is the true joy of all and is true holiness.

Q. *Why is it important to pray to God?*

A. Prayer is our conversation with God. We need to pray to God just like we need to have food and air in order to live. By talking to God, we get closer to Him and get to know Him better—our love for Him grows stronger. If we do not pray to God, we forget about Him and our love for Him does not stay as strong as it needs to be, and we begin to fall away from God.

The Dormition of the Most Holy Mother of God

Commemorated 15/28 August

The Lord who, on Sinai, gave the Fifth Commandment: 'Honour thy father and thy mother', showed by His own example how one must reverence one's parents. Hanging in agony on the Cross, He remembered His mother, and, indicating the Apostle John, said to her: 'Woman, behold thy son!', and to John: 'Behold thy mother!' And, with this concern for His mother, He breathed His last.

John had a home on Sion in Jerusalem, where he settled the Mother of God and left her to pass her remaining days on earth. By her prayers, her kindly advice, her meekness and patience, she was of immense help to her Son's apostles. She spent virtually the rest of her life in Jerusalem, often going round the places that reminded her of the great events and the great works associated with and performed by her Son. She especially visited Golgotha, Bethlehem and the Mount of Olives. Of her journeys farther afield, her visit to St Ignatius the God-Bearer is recorded, as are those to St Lazarus the Four-days-dead, Bishop of Cyprus, to the Holy Mountain, to which she gave her blessing, and her stay in Ephesus with John during a fierce persecution of Christians in Jerusalem.

In old age, she often prayed to her Lord and God on the Mount of Olives, on the spot from which He ascended, to take her from this world. One day, the Archangel Gabriel appeared to her and revealed that she would enter into rest in three days' time, and the angel gave her a palm-branch to be carried in her funeral procession. She returned home with great joy, with the heartfelt hope that she would see Christ's apostles once more in this life. The Lord

fulfilled her desire and all the apostles, brought by angels and clouds, gathered together at John's house on Sion. It was with great joy that she saw the holy apostles, and she encouraged, advised and upheld them, then peacefully gave her soul into God's hands without the slightest physical pain or struggle. The apostles took the coffin containing her body, from which

an aromatic fragrance arose, and, accompanied by many Christians, took it to the Garden of Gethsemane, to the grave of Ss Joachim and Anna. By God's providence, they were hidden from the wicked Jews by a cloud. A Jewish priest, Antony, touched the coffin with his hand, intending to overturn it, but at that moment an angel of God cut off both his hands. He cried out with the pain, begging the apostles' help, and was healed in confessing his faith in the Lord Jesus Christ.

It was left to the Apostle Thomas, who was delayed, again by God's providence, to reveal a new and glorious mystery about the holy Mother of God. He arrived on the third day, and desired to embrace the body of the holy and most pure. When the apostles opened her grave, he found only the winding-sheet—the body was not in the grave. That evening, she appeared to the apostles, surrounded by a multitude of angels, and said to them: 'Rejoice; I will be with you

always!' It is not known exactly how old the Mother of God was at the time of her falling-asleep, but the prevailing belief is that she had reached the age of sixty.
From the Prologue From Ochrid by Saint Nikolaj Velimirovic.

Test Your Faith

continued from the previous page

How do we then counter the above grievous sins and bring ourselves closer to God? Below are some examples.

Instead of pride, show humility. "Learn from Me, for I am gentle and humble in heart and you will find rest for your souls" (Matt. 11:29).

Instead of greed, have liberality. "...that in a great trial of affliction the abundance of their joy and their deep poverty abounded in the riches of their liberality." (2 Cor 8:2)

Instead of lust, have chastity in thoughts and deeds. "...lest there be any unchaste or profane person, such as Esau, who for one morsel of food sold his birthright." (Heb 12:16)

Fight anger with mildness and humility. "Therefore, as the elect of God, holy and beloved, put on tender mercies, kindness, humility, meekness, longsuffering" (Col 3:12)

Have temperance in food and drink. "And everyone who competes for the prize is temperate in all things. (1 Cor 9:25)

Be happy for others and strike envy from you soul. "Every good gift and every perfect gift is from above, and comes down from the Father of lights... (Jam 1:17)

Have diligence in faith and works. "But also for this very reason, giving all diligence, add to your faith virtue, to virtue knowledge, to knowledge self-control, to self-control perseverance, to perseverance godliness." (2 Pet 1:5-6)

The Holy Bible is the guide to our salvation. It is our instruction manual. The Holy Orthodox Church is the body of Christ, giving us a means to worship God according to his commandments. The early Church Fathers, Saints, and martyrs provided guidance on how to interpret the Bible and live a life of Godly fear and Godly trust through tradition. Faith is what we all must develop by asking God to send the Holy Spirit upon us, as He did at Pentecost to the Apostles, and strengthen our resolve.

To learn more about the Orthodox faith, read first the Orthodox Study Bible, New King James version. Another deeply spiritual text from the writings of the Holy Fathers is The Philokalia. It gives insight into the spiritual practices of Saints and how we may achieve true faith through their pure example. It is said that the Holy Bible is brighter than the sun and the Philokalia is the darkened lens that helps us see its message.

Last month we celebrated the Ascension of our Lord Jesus Christ and the gift of the Holy Spirit upon the Apostles during Pentecost, let us continue to recognize the founding of our Church and understand how we can become better Orthodox Christians through faith in Jesus Christ our Lord.

OUR VIEW OUR VIEW OUR VIEW

An Interview with Bishop Kallistos Ware

This interview was published in the St. Nina Quarterly, Volume 1, No. 3. It was held on 11 June 1997 in Washington, D.C.

Teva: *First of all, I want to thank you for taking the time for this interview and for sharing your thoughts with the readers of the St. Nina Quarterly. Like many Orthodox Christians, I was first introduced to you through your books, The Orthodox Church and The Orthodox Way. Can you share with us how you came to Orthodoxy?*

Bishop Kallistos: I first came to know the Orthodox Church when I was seventeen years old, just before I was due to go to university. My first contact with Orthodoxy was, in fact, not through reading books and not through meeting, face to face, living Orthodox Christians; my first contact came through attending a church service. That, I think, is the best way to be introduced to the Orthodox Church. We shouldn't see Orthodoxy just as a set of ideas or teachings. We need to see Orthodoxy as a worshipping community—a community of prayer. I first got to know the Orthodox Church one Saturday evening. By chance or by Divine Providence, I went into the Russian church in London (that particular church has long since been pulled down). The vigil service was in progress. From that moment I felt, "This is where I belong," even though I couldn't, of course, understand the service because it was all in Slavonic. I knew enough to realize that this must be an Orthodox church, and what impressed me was the feeling at that service of invisible worshippers. ...I had a sense of the participation of the heavenly community in our earthly worship. I felt that we were being taken up into an action much larger than ourselves. I felt a unity between heaven and earth, and when I talk to people who are thinking about becoming Orthodox, I speak of that. They should experience Orthodoxy in this way—a worshipping community in which there is no division between earth and heaven.

T.: *One of the things I love about the Church is the transcendence of time and space.*

B.K.: It was what the Russian emissaries of Prince Vladimir felt when they went to Constantinople in the story told in the *Russian Primary Chronicle*. I had not read that story at that time. When I read it much later, I was filled with amazement, "That was my experience!"

T.: *It sounds like a profound liturgical experience—wonderful.*

As you know, the St. Nina Quarterly is a publication dedicated to exploring the ministry of women in the Orthodox Church and to cultivating a deeper understanding of ministry in the lives of all Orthodox Christian women and men. What do you think some of the most pressing issues are concerning women in the Church today?

B.K.: (Pause) Let me first go back to something more fundamental. If we are to speak of problems that are distinctive to women, we have to ask, "What kind of a difference is there between men and women in the Church?" And here, surely, we have to emphasize two things. The first is the common humanity that we all share. There is not one spirituality for women and another for

men. There is simply a single spiritual path for all the baptized. Every human being is unique, we are all different, and yet we all share one common humanity. That is one side that we have to look at—the fact that each of us is different but we are all humans. But then there is the second thing that we have to say, that though we share a common humanity, though each one of us is unique and realizes that humanity in his/her own way, yet there are certain distinctions to be made between men and women. This is an area to which the Orthodox have not given a great deal of thought until now. We have many things that are implicit in our tradition but we haven't brought them into the open. How do we understand the difference between men and women—theologically, spiritually, practically? In principle there are two answers that we might give. The first would be to limit the difference to the begetting of children, but that otherwise men and women are basically the same. The second approach would be that...there are much more profound differences. ...I suppose that very many Orthodox today opt for the first view, and they are extremely reserved in discussing a specific ministry for women, specific gifts of women, specific spirituality of women. All this is viewed with a certain skepticism. I have moved over, however, to the second position. It does seem to me that while, yes, we have to stress our common humanity, yet there are profound differences between men and women as persons in the way they apprehend the world and their relationship with God. It is very difficult to describe this without lapsing into clichés and stereotypes. But, before we can speak of what specific problems face women in the Church, we have to look at this much wider question: What, as Orthodox, is our theology of the distinction between man and woman within our shared humanity? I'm not sure that a great deal has been done on this so far...

T.: *In Christian anthropological terms can you describe, in brief, what it means to be a human person from an Orthodox point of view?*

B.K.: The most important thing about being human is that we are in the image and likeness of God. Therefore, central to any understanding into what it means to be human is an understanding of our relationship to God. We first need to ask, "Who is God?" That would then take us to the question: Though men and women within the Orthodox Church share a single faith in God, do they understand that faith in different ways, not contradictory but nonetheless, different? It is possible that they do; we need to think about this. To come to the query you posed to me, "What are the special problems that women face in the Church?" Certainly a number of the Orthodox women I speak to feel excluded. They feel that their gifts and talents are not sufficiently recognized by the Church. They feel that doors are closed to them. Is this actually the case? How can we make it clear to Orthodox women that they are needed in the Church, and not needed simply to make cups of tea and to clean the sanctuary? That would be bound up with my earlier question, "What are the distinctive gifts of women?"

To be continued in the next issue.

English Saints to enter Russian Calendar

On June 2, 2007 the Sourozh Diocese of the Russian Orthodox Church organized a conference "On British Saints - the Unity of the Church". Similar diocesan conferences have been held in past years but this one differed in the fact that representatives of the Russian Orthodox Church Abroad (ROCOR) took part in it for the first time.

Speaker Fr. Andrew Phillips of the Russian Church Abroad noted that England is rarely seen as a land of holiness even though it gave birth to more than 300 Orthodox enlighteners and martyrs, who gave their life for God and the Church.

According to tradition, the foremost of the apostles Sts. Peter and Paul, preached on the British Isles. The two largest churches in London are dedicated to them; Westminster Abbey is dedicated to St. Peter and the Cathedral church to St. Paul.

St. Alban, the first martyr in England, is particularly revered.

Church life blossomed in these parts already during the Roman Empire. However, when the lands were occupied by the Danish and Norwegian barbarians in the 5th and 6th centuries, the church nearly ceased to exist. St. Gregory the Dialogist sent a mission which founded the future Church of the English. The center of this church was in Kent, Canterbury.

In his talk Fr. Andrew spoke about the monks, the enlighteners, the great ascetics of various nationalities who spread and strengthened the Orthodox faith on these territories, founded dioceses, monasteries, built churches and taught the English faith and piety.

His presentation was very closely followed and during his talk it was suggested that the English Saints be entered into the calendar of the Russian Orthodox Church.

THE BIOGRAPHY OF GOD IN THIS WORLD

continued from p. 6
in man's soul and enlivens it from death to life, from the transient to the everlasting. The Savior announces this when He says: Most assuredly, I say to you, he who hears My word and believes in Him who sent Me has everlasting life...and has passed from death into life. (John 5:24). This means: by listening, studying the word of God, you are learning of immortality and eternity, you are learning of the immortal and eternal life and by believing in them with complete faith you have already learned what is life eternal and have passed from death to life. For this reason does our Savior conclusively claim: if anyone keeps My word he shall never see death (John 8:51). Each word of Christ is filled with God and for this reason when it enters the soul of a man it cleanses it of sin. This is why our

of life" (Phil. 2:16). As the living, grace-filled energy, the word of God acts in man, working miracles and life, if man listens to it with faith and receives it in faith (I Col. 2:13). All is defiled with sin, but all is cleansed with God's word and through prayer, everything – every creature from man to the worm (I Tim. 4:6). The Word of God, with truth, which it carries inside of itself, and Power, which it has in itself, is "sharper than any sword, piercing even to the division of soul and spirit, and the joints and the marrow, and is a discernor of the thoughts and intents of the heart" (Heb. 4:12). There is nothing secret before it and for it. Because each word of God has in itself something from the eternal Word of God – the Logos – it possesses power to spiritually give birth and renew men.

The biography of every man is found in the Holy Bible, ... In it each one of us can find ourselves, described and illustrated in detail: all of our virtues and faults that you have and could have or not have; you'll find the paths which the soul should take, and every one goes from sin to eternity and the entire path from man to God and from man to the devil.

And if you do not read it or receive it as such, it will remain in the darkness of mute and tongue-tied men, empty and barren.

Each word of God is filled with Divine Truth, which when it enters man's soul, consecrates it to all of eternity. For this reason does our Lord address His heavenly Father in prayer: Father! Sanctify them by Your truth. Your word is Truth. (John 17:17). If you do not receive the word of Christ as the word of God, as the word of Truth, then it is falsehood and the father of lies who is in you, who is revolting against the word.

In each word of the Savior there is much which is supernatural and grace-filled; and that is what fills man's soul with grace, when the word of Christ visits it. For this reason does the Apostle Paul call the entire dispensation the "word of His grace" (Acts 20:32); "the word of truth" (Eph. 1:13); "the word

eternity (I Peter 1:23). All of God's words, which God spoke to men, come from the Eternal Word – the Logos, who is the Word of life and grants eternal life. Living by that Word, man enlivens himself from death to life; fulfilling himself with eternal life – man becomes victor over death and a participant in the nature of God (II Peter 1:4) and there will be no end to his blessedness.

Important, most important, in all of this is faith and the feeling of love towards Christ our Lord, for it is under the warmth of this feeling that the mystery of every word of God opens up, just as the sweet smelling flowers blossom under the warmth of the sun's rays. Amen

*Lecture by Fr. Justin, Sremski Karlovci
December 22, 1929*

When, O Christ our God, thou was transfigured on the mountain, thou did reveal thy glory to thy Disciples in proportion as they could bear it. Let thine everlasting light also enlighten us sinners, through the intercessions of the Theotokos, O Bestower of light, glory to thee.

*Troparion, Feast of Transfiguration
August 6/19*

Српска Секција

Стаза Православља

Духовне свечаности у Епархији западноамеричкој

Овогодишње духовне свечаности у Епархији западноамеричкој организоване су поводом посете угледног српског архијереја умировљеног епископа др Атанасија (Јефтића) и годишње скупштине Свештеничког братства Српске православне цркве у САД и Канади.

У овом допису осврнићемо се на свечаности у оквиру конференције свештенства са семинарним предавањима и радовима владике Атанасија и протојереја Стаматис Склириса, које су одржане у времену од 30. маја до 3. јуна.

Овај кратки допис је заснован на извештајима објављеним на интернет страници Епархије западноамеричке.

Први дан
Владика Атанасије у Калифорнији, 29. мај 2007.

На позив епископа западноамеричког Г. др Максима у посету Епархији западноамеричкој стигао је владика др Атанасије (Јефтић), умировљени епископ захумско-херцеговачки. У његовој пратњи су стигли и протојереј Стаматис Склирис из Атине са супругом Марином, игуман Сава тврдошки и г. Милан Пешут.

Епископ Атанасије ће током свог једномесечног боравка у Америци посетити парохије у Епархији западноамеричкој. 30. и 31. маја биће главни гост и предавач на годишњој скупштини Свештеничког братства у Лос Анђелесу. Потом ће на источноамеричкој обали обићи Академије Часног Крста и Светог Владимира на којој ће му бити уручен почасни докторат.

Првог дана посете у храму Светог Стефана Првовенчаног у Алхамбри епископ Атансије је служио свету Литургију. После службе и ручка, гости су посетили обалу Тихог океана. Увече је служено вечерње, а потом вечера са приспелим свештеницима ради конференције.

Други дан
Први дан конференције Свештеничког братства у САД и Канади, 30. мај 2007.

Свештеничко бртаство Српске православне цркве у Америци и Канади почело је свој редовни годишњи сусрет у Лос Анђелесу, 30. маја 2007. године. На позив епископа западноамеричког Максима, више од 60 свештеника из целе Америке окупило се у Катедралном храму Светог Стефана Првовенчаног у Алхамбри, Калифорнија. Сусрет је почео јутрењем у саборној цркви, после

кога је уследио радни део. Најпре је госте свештенике поздравио епископ Максим који је подсетио да у ове дане Педесетнице Дух Свети "обнавља сагласност" међу нама, па је зажелео успешан

Дочек епископа Атанасија у Лос Анђелесу

Свештеници на предавању

рад и подсетио на јубилеј 1600 година Светог Златоуста који је узор и пример пастирствовања свим свештеницима.

Потом је предавање о сведочењу Православља у савременом свету одржао епископ Атанасије, умировљени захумско-херцеговачки владика.

Он је говорио о Цркви, сведочењу, етосу Православља. Владика је истакао да је православни идентитет литургијски, и да се он манифестује кроз сарадњу са Духом Светим који делује а чији смо ми сарадници. Подсетио је на речи Св. Серафима Саровског да је циљ хришћанског живота стицање Духа Светог. Потребно је да обновимо јеванђељски етос, а Православље је саборно и екуменско у најбољем смислу те речи, и тако га је сведочио еп. жички Николај. Христос је "сверодни Адам", католичански који у себе укључује сву твар а Дух Свети је тај који сабира сву установу Цркве, па она тако постаје колективни Христос. Православље осим што је саборно (интегрално и целовито) треба да се сведочи аутентично, као сведочење "вере једанпут предане светима". О. Јустин Поповић је својим учењем дао свој богати допринос христолошкој антропологији Православља, а наше време је еклисиолошко, време обновљења живог живота Духа Светога у Цркви. Православље је слобода а слобода је повишена одговорност. Бог обликује сваког од нас на свој начин, а као поуку треба узети стару изреку: Довољан је један човек загрејан ревношћу да цео народ препороди".

После предавања владика Атанасије је одговарао на питања која су се односила на проблем сведочења услед подела православних у дијаспори, о посту, Литургији, итд.

Радни део скупштине Свештеничког братства (допис доставио ђакон Дамјан Божић)

У среду и четвртак, 30. и 31. маја, епископ западноамерички Г. Максим и месни парох протојереј Никола Чеко, били су домаћини и организатори седнице Свештеничког братства са пригодним семинаром. За овогодишњи семинар наш домаћин владика Максим је позвао два веома истакнута и позната теолога у Православљу: Његово Преосвештенство умировљеног епископа захумско-херцеговачког Г. др Атанасија и протојереја-ставрофора Стаматиса Склириса, академског сликара из Атине...

Првог дана у поподневним сатима одржана је Годишња скупштина Свештеничког

Посета Владике Атанасија

(умировљени Епископ захумско-херцеговачки)

Света Литургија у Новој Грачаници, 17. јун 2007 и посета Митрополиту средњезападноамеричком:

У недељу, 17. јуна 2007. године служена је света архијерејска Литургија у манастиру Нова Грачаница, у Трећем Језеру. Началствовао је епископ Атанасије, а саслуживали су епископи Лонгин и Максим, са многобројним свештенством и ђаконима. После Литургије приређен је ручак.

У вечерњим часовима епископи Атанасије и Максим посетили су митрополита средњезападноамеричког Г. Христофора у његовој резиденцији.

Посета архиепископу Димитрију (Грчка архиепископија)

У уторак, 19. јуна 2007. године, епископ Атанасије је са епископом Максимом, о. Стаматисом Склирисом и о. Савом Тврдошким посетио грчког архиепископа Димитрија у Њујорку. У срдачном једночасовном разговору епископи су евоцирали успомене из Грчке са паравославних и међународних теолошких скупова, а било је речи и о актуелном стању Православља у Америци, о стању на КиМ и сл.

Архиепископ Димитрије је гостима показао сачуване предмете из порушене цркве Св. Николе која је страдала

приликом терористичких напада на Трговински центар у Њујорку, када је сравњена са земљом.

Епископ Атанасије је Архиепископу поклатио своју најновију књигу на енглеском "Христос - Алфа и Омега", а Архиепископ је узвратио поклонивши своје најновије књиге.

Посета архиепископу Димитрију (Грчка архиепископија)

У уторак, 19. јуна 2007. године, епископ Атанасије је са епископом Максимом, о. Стаматисом Склирисом и о. Савом Тврдошким посетио грчког архиепископа Димитрија у Њујорку. У срдачном једночасовном разговору епископи су евоцирали успомене из Грчке са паравославних и међународних теолошких скупова, а било је речи и о актуелном стању Православља у Америци, о стању на КиМ и сл.

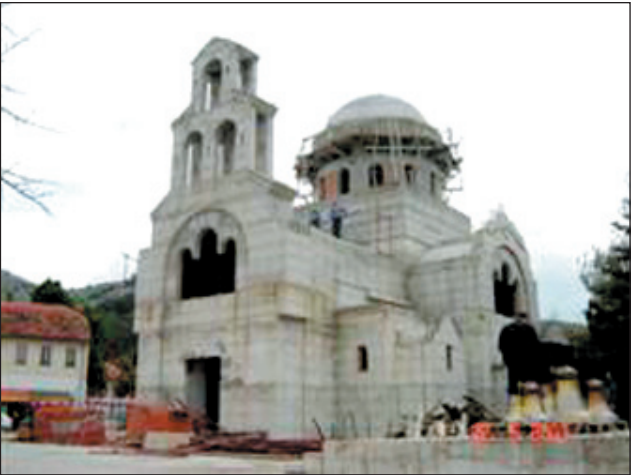
Архиепископ Димитрије је гостима показао сачуване предмете из порушене цркве Св. Николе која је страдала приликом терористичких напада на Трговински центар у Њујорку, када је сравњена са земљом.

Епископ Атанасије је Архиепископу поклатио своју најновију књигу на енглеском "Христос - Алфа и Омега",

Света Литургија у манастиру Новој Грачаници

continued on p. 12

Храм Св. Тројице у изградњи

Настављени радови на цркви Силаска Св. Духа на Апостоле (Св. Тројице) у Гацку (Епархија захумско-херцеговачка)

У другој половини маја настављени су радови на новој цркви у Гацку. Изградња ове светиње је почела по благослову епископа захумско-херцеговачког Г. Григорија и по пројекту архитекте Предрага Ристића 2002. године. У периоду од 2002-2004. године радови на цркви су обављани планираном динамиком и за то вријеме је завршен већи дио грубих грађевинских радова. До застоја у радовима током претходне двије године дошло је услед недостатка финансијских средстава, као и због проблема у пословању грађевинске фирме “Хидроградња” која је изводила радове. Средствима која су прикупљена на донаторској вечери у марту 2006. године и новцем који је издвојен из буџета општине за 2007. годину, у износу од 100.000 КМ радови су, уз Божију помоћ, настављени. За ову годину је планирана израда вијенаца од вјештачког камена, покривање цркве и постављање отвора, као и почетак израде камене фасаде. У току ове године, са почетком радова, биће организовано прикупљање прилога од вјерника парохија Гатачке и Автовачке. Овом приликом се захваљујемо свима онима који су до сада помогли градњу, а унапријед се захваљујемо и онима који ће то убудуће чинити.

Број жиро рачуна на који можете уплатити свој прилог за градњу цркве је:

НОВА БИЈЕЉИНСКА БАНКА
5550090300309540

(Узето са интернет странице Епархије ЗХиП)

ПРАВОСЛАВНИ ЕПИСКОП
ЕПАРХИЈЕ БАЊАЛУЧКЕ
Бр. 251.
12. МАЈ 2007 г.
БАЊА ЛУКА

СВЕТОМ АРХИЈЕРЕЈСКОМ САБОРУ СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ

БЕОГРАД

Ономе што се у нашој Цркви догађа последњих година, на плану нарушавања црквеног богослужбеног поретка, посебно приликом служења Св. литургије, у потпуности одговарају ријечи Св. Василија Великог: „Много ме жалости што су напуштени канони Отаца и што је свака тачност Црква изагнана, те се бојим да постепено, ако таква немарност буде напредовала овим путем, не дође у потпуни неред ствари Цркве....“ (Св. Василије Велики, Кан. 89). Овим проблемом бавио се Св. Архиепископски сабор на прошлогодишњем октобарском засједању. Донесена је обавезујућа одлука, да се поред образовања Комисије за проучавање литургијских питања, у погледу служења Св. Литургије и других богослужења, до даљњег држи устаљеног црквеног поретка (АС. бр.8/зап.55/од 6. X 2006). Не само да саборска одлука није испоштована, него смо на сам дан Рођења Христовог ове године, на ТВ екранима могли пратити жалосну новотарску промоцију на истоку Српског духовног простора, а на западу невјешто псевдовизантијско хибридно појање у полупразном храму. На југу у Св. Саве дедовини, на Васкрс смо гледали још невјештије склопљену симбиозу једног и другог са примјесом нечег трећег. Овакву слику послали смо у свијет, на жалост наше Цркве и вјерника и радост наших противника. Порука овом Сабору, нашем свештенству и вјерујућем народу била је да су саборске одлуке изгубиле обавезајућу снагу, а сам Сабор ауторитет и да се његове одлуке мало или ни мало поштују.

Новотарење се на велика врата увукло у неке наше Богословске школе, сигурно не случајно и не без плана. Свеједно, да ли свјесно или несвјесно, произведен је антагонизам и подвојеност међу богословима и студентима. Остаје нејасно зашто Свети архиепископски синод (који је директно надлежан за школство) није предузео потребне мјере да се стање у нашим духовним школама, доведе на своје мјесто и изврши неопходна селекција у наставном кадру. Пријети ли нам опасност, да наше школе буду изузете из надлежности Св. Синода и овог Тијела, односно Цркве. Евидентно је да су коловође новотарења у нашим духовним школама, управо они наставници који су мало или нимало теолози и који су као неофити заузели висока мјеста у нашој просвети. Узалуд их њихове „мецене“ називају „студиозним“, они су ипак фатални за садашњост и будућност наше Цркве.

Наши свештеници су збуњени и разапети између сопствене савјести, свештеничке заклетве и обавезе послушности према Архиепископу. Неки су већ жртвовани и осуђени без суда. Код

других је из страха произведен поданички менталитет, владају се по опасној и неприхватљивој девизи „Ђути и удени се“. Да смо се кроз нашу мукотрпну историју „удевали“ у бивале прилике и неприлике, нигдје нас као народа не би било, посебно не у календарском диптиху светих.

На вапаје вјерујућег народа на ове аномалије, мало се ко обазире од њихових пастира, тешко нам је и да прочитамо све њихове жалбе и молбе, а камоли да их чујемо и нешто учинимо, а дужни смо и пред Богом и пред њима.

Свјесно или несвјесно, с планом или без њега, произведено је једно мучно стање у Цркви, па и овом Сабору. Грјех новотарења отуђио нас је и довео до избјегавања заједничког саслуживања, а ако не саслужујемо по чему смо браћа и саслужитељи.

Већина архиепископа с правом избјегава могућу ситуацију, да се нехотично нађе у новом обреду или да им саслужитељ буде у камилавци са обом или шареној скуфији која неодољиво подсјећа на нешто умањену западњачку тијару. Не стоји констатација једног од апологета оваквог стања, да „је то само доказ да су уношене неке молитве „по укусу“ чиме се ипак пројављивала још увек слобода деце Божије – свештених служитеља“. Слобода дјете Божије, а посебно свештенослужитеља, подразумијева пуну и свјесну одговорност за све што се чини, а посебно у области Св. Богослужења, првенствено Свете литургије. То је заиста невиђена и небивала самовоља у светом богослужењу у неким Епархијама наше Цркве.

Ово је, нажалост, данас стање наше Цркве и овога Сабора. Не смијемо затварати очи пред непобитним чињеницама, нити се уклањати од постојећих проблема. Морамо их решавати и можемо их ријешити само ако буде довољно црквене свијести и добре воље. Гордост и грјех су произвели рушење богослужбеног поретка, жељу да се буде оригиналним, бољим и паметнијим од других. За то се увијек нађе „научно“ оправдање – тако је некад и негдје било. Као да ће нам помоћи упорно копање по црквено-литургичкој археологији, а занемаривање онога што имамо, овдје и сада, и са чим се спасавамо у овом времену. Они који своју браћу називају „незнавеним“, само зато што остају у вјери, предању и традицији Отаца, сами себе изобличавају и суде. Заборавља се основна правно-канонска аксиома, да свако ново правило, по истом питању, старо ставља ван снаге. Овакво правно дејство производе само оне одлуке које су донесене од

continued on p. 16

Посета Владике Атанасија

continued from p. 11

Посета митрополиту Лавру (Руска
загранична црква)
У среду, 20. јуна епископ
Атаансије је са епископом Максимом

и о. Савом Тврдошким посетио митрополита Лавра из Руске
заграничне цркве у Џорданвилу.
Епископ Атанасије је Митрополиту поклонии своју
најновију књигу на енглеском “Христос - Алфа и Омега”.
(Узето са интернет странице Епархије западноамеричке)

1.

3.

2.

(Photos, clockwise): 1. Пред резиденцијом архиепископа
Димитрија; 2. Посета митрополиту Г. Христофору; 3.
Митрополит Лавр, епископ Атанасије, епископ Максим и о.
Сава Тврдошки

Породице и пријатељи Мире Живковић и Обрена Герића

Одликовани Срби у Њујорку

Организација NECO (Национална Етничка Коалиција Организација) основана је 1984. године. Циљ ове организације је да изучава, промовише и поклања нарочиту пажњу различитости етничких група, одаје значајно признање њиховој јединствености јер оне данас доприносе и чине величанствен и веома разнолик мозаик САД-ва.

Почасно одликовање “Орден за заслуге” званично је одобрено и признато од америчког Сената и Представничког дома, и у рангу је највећих националних признања државе Америке. Имена свих одликованих се уписују у регистре америчког Конгреса, као признање за значајан допринос америчкој држави и свету. Од Срба који су до сада примили ово значајно признање познати су Алекс Мачески, Томас Станковић, Владе Дивац, и, ове 2007. године, Мира Живковић и Обрен Герић.

Елис острво је острво наде али и острво суза, преко кога је од 1892. до 1954. у Америку ушло око 15 милиона имиграната из целог света, укључујући и хиљаде Срба. На хиљаде имиграната је улазило дневно. Постоји податак да је 1907. године у једном дану ушло око 12.000. Сви су они оставили у својој отаџбини своје најдраже: породицу, пријатеље, обичаје и све њима знано и блиско у замену за нови, неизвесни живот у непознатој, али привлачној Америци. Нажалост, нису сви били срећни да започну нови живот у Америци због заразних болести или сличних здравствених проблема, многи су враћени назад, због чега је Елис острво прозвано

и острво суза.

Предлог за медаљу је упућен за преко хиљаду особа из око 300 етничких група. Ове 2007. године одликовано је око стотину међу којима су и двоје Срба. Госпођа Мира Живковић, вођа у мултикултуралном маркетингу, председник Глобал маркетинг и оснивач Коалиције Словенског наслеђа, члан Саборне цркве Св. Саве из Њујорка и господин Обрен Герић, старији подпредседник “Публик Сториц Инк.” и велики човекољубац и члан Саборне цркве Св. Стефана, из Алхамбре, Калифорнија. Обоје су веома познати у својим локалним заједницама као велики хуманисти и пословно успешни Срби и неуморни радници на помоћи српској заједници да се што боље представи и уклопи у токове америчког живота.

У величанственој дворани на острву Елис, у суботу 12. маја, уприличена је свечана церемонија уручивања почасних медаља на којој је присуствовало преко хиљаду људи, породица и пријатеља одликованих. Из Калифорније је са Обреном дошла цела његова породица (9 чланова) и прота Никола Чеко, старешина Саборне цркве Св. Стефана из Алхамбре. Миру Живковић је пратио њен син Брајен, прота Ђокан Мајсторовић, старешина Саборне цркве Св. Саве, из Њујорка са протиницом Мирјаном као и пријатељ Џејмс Валис са породицом. На овој елегантној и незаборавној свечаности српску заједницу представљало је шестнаест особа.

(Узето из “Православља”, 1. јун 2007.)

Парохија Св. Николе у Џанстауну, Пенсилванија прославила храмовну славу

Нови почетак нове деценије прослављен је у цркви Светог Николе у Џанстауну, Пенсилванија, у недељу, 20. маја, када је парохија прославила храмовну славу и обележила сто прву годишњицу. Све је почело вечерњим богослужењем. Црква је наново офарбана са још неким додацима, што је допринело атмосфери чистоће и светости храма.

Свештеник Дејан Обрадовић, парох храма, са попадијом Маријом, срдечно је зажелио добродошлицу своме претходнику проти-ставрофору др Недељку Гргуревићу са протиницом Дубравком и сином Стефаном. Прота Недељко са породицом био је гост оца Дејана. Братски и љубазни свештенички односи допринели су свечаној атмосфери у парохији Светог Николе.

У недељу 20. маја 2007. г. свету Литургију служили су прота-ставрофор Недељко Гргуревић и отац Дејан Обрадовић. Црквеним хором, који је изванредно певао, дириговала је Даница Бунчић.

После свете Литургије и славског обреда приређен је славски банкет. Све црквене организације помогле су у припреми прославе крсне славе. Кумови су били Никола Матијевић и

Прото-ставрофор др Недељко Гргуревић, кумови Никола Матијевић и Стево Пурић, и о. Дејан Обрадовић

Стево Пурић. Обојица су одлично обавили своје задатке. Почасни гости били су дипломирани студенти из парохије.

Било је доста пријатеља, међу којима и студенти из Богословије “Христа Спаситеља” у Џанстауну. По завршетку кратког програма о. Дејан је позвао све присутне да наставе у пријатељском амбијенту. Заиста, био је леп и благословен дан у парохији Св. Николе у Џанстауну, Пенсилванија.

(Узето са интернет странице Епархије источноамеричке - слободан превод)

ДА СЕ ЗНА - Сото племе православно

Свештеници Српске православне цркве крстили су у православној вери осам припадника јужноафричког Северног сото племена.

То је први пут у историји СПЦ да православље приме и припадници једне локалне заједнице на југу Африке. Уз благослов митрополита Јоханесбурга и Преторије Серафима, саборно крштење у храму Светог апостола Томе (Јоханесбург) у српској парохији у Јужној Африци, 17. јуна, обавили су старешина храма јеромонах Пантелејмон, јерођакон Серафим и ђакон Стивен Хејс, који је и сам пре 20 година прешао у православној веру.

Иако неубичајен, овај пример преузимања православне вере није усамљен. Према подацима СПЦ, у Барселони је, пре неколико година, заслугом нашег свештенства, у православље прешла цела једна црквена општина. Доста нових православца добиле су наша и Руска црква у Холандији, а у цркви Светог Саве у Паризу, литургија се већ традиционално чита на француском и српском језику. Французи тако кроз богослужење најлакше познају православље. Већ је традиција да се скоро сви француско-српски бракови склапају по православном чину у нашим храмовима, као и да се заљубљени потомци Гала предбрачно спремају веронауком у нашој парохији.

Проф. др Владета Јеротић подсјећа да не треба да чуде такве, све веће тенденције ка православљу, јер су, како наводи, “Европљани засићени материјализмом и атеизмом, на граници нихилизма”. Он каже да су прелази у православље најчешћи код средовечних, високошколованих људи, а њихов “искушенички стаж” некад траје и неколико година. Само незнатан број, на крају, одустане од те намере. Дух православља скоро два века живи и на далекој Аљасци. На челу православне цркве тамо је епископ српског порекла - Николај, који предводи више од 25.000 верника, међу којима има и Ескима, 40 свештеника, и око 100 цркава.

Д. Кљајић
(Узето из “Вечерње Новости”, 6/24/07)

56 година свештеничке службе проте др Матејића

10. јуна 2007. године навршило се пуних 56 година одкако је у Западној Немачкој био рукоположен тадашњи млади богослов Матеја Матејић. Иако је у пензији о. Матеја и дан даанс служи, и у ове дане замењује протонамесника о. Живана Јаковљевића, пароха Саборне цркве Св. Саве у Кливеланду.

О. Матеја Матејић је рођен 19. фебруара 1924. године у Смедереву од оца Драгољуба и мајке Милице рођене Јеленковић. Основну школу и четири разреда гимназије с малом матуrom завршио је у Београду. Потом је учио богословију у Битољу, Београду и Еболи (Јужна Италија), где је матурирао, 1946. године. Јуна 13. 1949. године ступио је у брак са Љубицом-Џицом Небригић. Венчани су у Ди-Пи логору у Лингену на Емсу, Западна Немачка. Рукоположен је 10. јуна 1951. године и служио је на разним емстима у Немачкој, где је било нашег народа. Из Немачке су емигрирали у Америку, 1956. године. Прота Матејић је био постављен за пароха цркве Св. Ђорђа у Монро, Мичиган. Ту је са парохијанима подигао дивну цркву Св. Ђорђа. Ту је остао до 1967. године.

У међувремену о. Матеја је студирао на Вејн Стејт универзитету у Детроиту, где је 1963. г. добио први научни степен, Bachelor of Arts (дипломирани студент философских наука). Потом је од 1963 -1967. г. студирао на Мичиганском универзитету, где је докторирао на Философском факултету, из области славистике, добивши научни степен PhD (доктор философије). Докторска дисертација му је била “Александар Иванович Левитов (1835-1877): живот и дело”. За време студија био је стипендиста Вудро Вилсон фондације, америчког председника за време Првог светског рата. Године 1967. прота Матеја је био постављен за професора славистике на чувеном “Кливеланд Кес универзитету” у Кливеланду, Охајо, где се кратко задржао, јер је био постављен за професора на Универзитету државе Охајо у Колумбусу, где је тек била основана Српска православна црквеношколска

Протра др Матеја Матејић са владиком др Артемијем

општина Св. Стефана Дечанског. Тадашњи владика источноамерички и канадски др Сава (Вуковић) га је поставио за пароха и о. Матеја је са својом паством подигао велелепну цркву Св. Стефана Дечанског (то му је друга црква коју је сазидао). У Колумбусу о. Матеја је дочекао пензију и ту с породицом живи и данас. Свевишњи је проту о. Матеја и протиницу Љубицу благословио са синовима Предрагом и Ненадом и кћеркама Милицом, Видосавом и Драганом. Сви су пожењени и поудати и имају своју децу.

Отац Матеја се поред свештеничке дужности и професора бавио научним радом и писањем књига и бројних чланака. На Универзитету државе Охајо основао је чувени “Хиландарски пројекат”, који данас води његов син др Предраг Матејић, такође професор славистике на истом универзитету. Отац Матеја је обишао све континенте, где је по разним градовима служио и држао предавања, а у манастиру Хиландару је био много пута. То би у најкраћем била биографија проте о. Матеје, кога је и Српска и Бугарска православна црква одликовала највишим одликовањима, а Св. синод СПЦ и чином протојереја-ставрофора. Удружење књижевника Србије му је 2006. године доделило награду “Арсеније Чарнојевић” за животно дело.

Најсрдачније честитамо оцу Матеју 56. годишњицу предане службе Богу и српском народу, кличући му из свег срца: Живео на многаја љета!

Кливеланд, 10. јуни 2007.
Бора М. Карапанџић

Апел за обнову манастира Св. Лазарице на Далматинском Косову

Још је давно рекао премудри цар Соломон “под небом има вријеме... вријеме кад се руши и вријеме кад се гради...”(Књ. проп. 3,27).

Хвала Богу, да је нама, данашњој генерацији православних Срба у Далмацији, Бог сада дао време да градимо и обнављамо. Радећи тако, приближићемо се својим прецима, који су живели у много тежим условима од нас, али су градећи и обнављајући, подигли многе цркве и манастире на просторима Епархије далматинске.

У последњих десет година са малим средствима, али са великом љубављу и помоћи нашега народа, обновљено је доста цркава и наши манастири Крка, Крупа и Драговић. Око ових светиња се читаве године, а посебно на далматинским саборима и данас окупљају православни Срби, учећи се својој вери, своје језику и својој култури.

Једно од таквих великих дела обнове стоји пред нама, а то је обнова заветне цркве - манастира Св. Лазарице на Далматинском Косову, коју је осветио велики далматински владика Стефан Кнежевић, а пред Други светски рат 1939. године, владика Иринеј Ђорђевић је прогласио манастиром и метохом манастира Крке. Од тада па до данас, Св. Лазарица је постала место непрестане молитве Богу и св. цару Лазару као и свим мученицима и новомученицима Српске православне цркве.

У том смислу, ми смо прошле године формирали Одбор за обнову манастира Св. Лазарице на Далматинском Косову, у који су се већ до сада учланили многи православни Срби са свих континената, желећи да дају свој допринос, како би ова светиња засијала пуним сјајем и помогла свеукупној духовној обнови Срба који данас живе у Далмацији, а да би била путоказ и свима онима православним Србима, који из избеглиштва желе да се врате својим кућама и својим огњиштима.

На нама, данашњим православним Србима је остало да сачувамо и обновимо ову светињу, како би је предали новим, младим генерацијама које долазе. Није случајно песник рекао да “обнављајући своје светиње, обнављамо себе”, али не само себе, него и будућа поколења, која ће се васпитавати у духу светосавља и најузвишенијих идеала косовске етике.

Српска православна црква и наши верници како са простора Далматинског Косова, тако и са целокупног простора Епархије далматинске, унапред захваљују свима онима који ће се укључити у ово велико богоугодно дело и помоћи обнову ове светиње, код које су се православни Срби кроз векове Богу молили и чували спомен на св. кнеза Лазара, сећајући се косовског Завета да је земаљско за малена царство, а небеско увек и до века.

(Узето са интернет странице Епархије далматинске)

П.С. Ви који желите дати своје прилоге, обратите се свом локалном свештенику или пак можете послати на:

Rev. Nedeljko Lunich
300 Stryker Avenue
Joliet, IL 60436
Чек направите на: Eparhija dalmatinska

Св. Лазарица на Далматинском Косову

Служашчи архијереји на светој Литургији

Свечаности у Кијеву, Украјина, 5. јуни 2007.

У обележавању петнаестогодишњице Харковског сабора, на коме је на древну Кијевску катедру изабран Његово Блаженство митрополит Владимир (Сабодан), уместо дотадашњег Филарета (Денисенко) који је био зачетник великог раскола, учествовали су и представници свих Православних Помјесних цркава, са изузетком Константинопољске патријаршије.

Српску православну цркву на тродневним свечаностима одржаним у главном граду Украјине, Кијеву, представљао је епископ зворничко-тузлански Г. Василије, који је и велики лични пријатељ Предстојатеља Украјинске православне цркве. Владика Василије је у име Његове Светости патријарха Павла и у своје лично име изразио велику подршку митрополиту Владимиру, клиру и свим вјерним чадима УПЦ у њиховој праведној борби за очување Православља. Украјинској цркви владика је пожелео мир и јединство, и то не само са расколничким групацијама које су се недавно одвојиле од једине канонске Цркве у Украјини, него и повратак Мајјци Цркви оних који су под притиском Ватикана истргнути из њеног крила.

У склопу свечаности, одржане су и научне конференције “Служење Логосу” и “Значај Харковског сабора”, отворена је изложба “Од равноапостолног кнеза Владимира, до Његовог Блаженства митрополита Владимира”, као и свечана академија. Освећени су и темељи

привременог катедралног храма Васкрсења Христовог. Катедрални храм древних кијевских митрополита је Софија Кијевска, која тренутно има статус музеја и под контролом је државе. Освећењу темеља новог храма присуствовали су, после дужег времена заједно, председник и премијер земље - Виктор Јушченко и Виктор Јануковић.

У недељу, на дан светих Константина и Јелене, служена је света Литургија испред Успенског саборног храма Кијево-Печерске Лавре, којом је показано јединство УПЦ са цијелом Православном Црквом, њена каноничност и уважање које према њој гаје сестринске Цркве. Насупрот Православној цркви, у Украјини постоје многе полу-религиозне групације које у својим називима имају ријеч “православна”, али које нису у општењу са Светом Црквом. Средства јавног информисања углавном пренебрегавају ту чињеницу и стално истичу расколничку групацију под називом “Кијевски патријархат” као једину “украјинску цркву”, за разлику од “московских попова”.

И поред тога, Украјинска православна црква је најбројнија у Украјини и има више од 11.500 парохија и 150 манастира. Од око 45-48 милиона становника Украјине, паству УПЦ чини 35 милиона вјерних. (Узето са интернет старнице Епархије зворничко-тузланске)

Владар у легенди и историји

“Свети кнез Лазар и косовски завет”, заједничко издање компаније “Новости” и “Светигоре”, представљено је у Медија центру, а сада може да се купи на свим киосцима. Издавачи су се одлучили да управо сада, у тренутку пресудном за историју Косова и Метохије, објаве ову легенду и историју о великом владару и видовданском завету. О књижи су, подсећајући на историјски, али и не занемарујући савремени контекст, говорили митрополит црногорско-приморски др Амфилохије (Радовић), министар за КиМ проф. др Слободан Самарџић, проф. др Митра Рељић, са Приштинског универзитета и директор и главни уредник компаније “Новости” Манојло Вукотић.

Митрополит Амфилохије подсетио је на улогу кнеза Лазара у српској историји, традицији, да је о њему и о Светом Сави (коме је посвећено претходно заједничко издање “Новости” и “Светигоре”) највише писано у нашем народу.

“Косовски завет уграђен је у биће и разум и саборно самосазнање овог народа”, рекао је митрополит Амфилохије. Он је подсетио на Његошеву реченицу о Косову као “грдном судилишту”. Сада је, оценио је он, оно поново постало “грдно судилиште”, па је природно да Црква дефинише свој став, сажме га и објави у оваквој књизи.

У делу “Свети кнез Лазар и косовски завет” описано је време у коме је он живео и владао, светородна лоза Лазаревића, делови његовог житија, повеља, богослужења, народно предање ... Казује се о страдању, видовданском завету, Лазару који је, као владар, градио школе, сиротишта, болнице. Зидао и чувао манастире. Данас, питање очувања и обнове манастира и цркава насталим у његовом времену и каснијим вековима, актуелније је него икад. Оштећено их је око 150, а обновљено тек осам.

Министар за КиМ Слободан Самарџић подсетио је да Савет Европе и Унеско уопште не узимају у обзир 117 светиња оштећених пре мартовског погрома, 2004. године. Помињу само тридесетак цркава и манастира који су тада страдали. Скромни резултати говоре, сматра он, о њиховим намерама и циљевима обнове. Однос Европе према нашем културном и духовном наслеђу,

закључује, представља и однос према Косову уопште.

На питање новинара да ли је Влада уопште заинтересована за

обнову светиња на КиМ, министар је одговорио потврдно. Влада се, међутим, не слаже са начином обнове.

“Духовно наслеђе Косова је проблем и државе Србије, која је одговорна и дужна да у обнови учествује. Надгледа је и контролише. А, држава тренутно не може да уђе слободно у тај простор, да уложи знање, новац, вољу... Све је учињено да Србија не учествује у обнови и то под сенком нове концепције која каже да се ради о културном наслеђу Косова, а не Србије. То је манипулација и фалсификат. Морамо да преокренемо ствари и то је део посла којим ћу се ја бавити”, изричит је био Самарџић. “Данас имамо проблем са европским погледом на КиМ, начином на који валоризују вредности, културно и духовно наслеђе КиМ. Морамо да се боримо против пропаганде обнове која замазује очи”.

О важности заштите и очувања традиције, косовског завета и колико у томе помажу књиге попут ове, јуче представљене, говорила је проф. др Митра Рељић. И она је подсетила колико је обнова и очување српског наслеђа на КиМ површно, а њено уништавање суштинско.

Заједничко издање

“За заједничко издање “Новости” и “Светигоре”, “Свети Сава принц и просветитељ” и “Свети кнез Лазар и косовски завет”, нисмо се определили да би добро зарадили, јер са овако популарним ценама зарада није велика”, рекао је Манојло Вукотић, директор и главни уредник компаније “Новости”. “Књига кошта свега 380 динара (\$7.00), а цела је у колору, у луксузној опреми. За њено издавање определили смо се зато што су обе књиге у овом тренутку добродошле српском народу, за упознавање свете и светле прошлости, садашњости, али и будућности.”

Енциклопедија

Уз књигу “Свет кнез Лазар и коосвски завет”, читаоци добијају и диск, својеврсну енциклопедију Косова. На седам језика, представљени су споменици, традиција, обичаји ... Ту су и изворне косовске песме.

И. Мићевић
(Узети из “Новости”, од 6. јуни 2007.)

Духовне свечаности

continued from p. 10

братства на којој су поднети и усвојени сви извештаји и изабрана нова управа Братства. За председника је изабран протојереј Ђокан Мајсторовић, подпредседник јереј Дарко Спасојевић, секретар јереј Норман Косановић, благајник ђакон Дамјан Божић; чланови: протојереји Раде Мериќ, Растко Трбуховић, Радни Торбић, јереји Александар Новаковић и Михаило Бојл.

На тему икона и Царство Божије говорио је протојереј Стаматис. Његово садржајно предавање је обухватило православно-византијско поимање сликарства у односу на друге врсте слика и сликарства. После предавања слушаоци су постављали питања на које је прота Стаматис Склирис опширно одговарао.

Поред пословног и образовног дела састанка свештеници су имали прилику да поразговарају и измењају мишљења и искуства из пастирске службе.

Свештенство се овом приликом захваљује епископу Максиму, проти Николи Чеку, са црквеним одбором и Колом сестара, који су се заиста домаћински спремил и организовали учинивши боравак свештеника пријатним и незаборавним.

Следећа годишња скупштина са семинаром одржаће се у месецу јуну 2008. године при Саборном храму Св. Саве у Њујорку.

Трећи дан

Други дан конференције Свештеничког братства, 31. мај 2007.

Свештеничко братство Српске православне цркве у Америци и Канади наставило је свој редовни годишњи сусрет у Лос Анђелесу, и другог дана, 31. маја 2007. године. Изјутра је служена света Литургија којој је началствовао епископ Атанасије уз саслужење епископа Максима и преко 20 свештеника. Беседио је епископ Атанасије. На крају Литургије је одржан помен свим преминулим свештенослужитељима на америчком континенту.

Као знак благодарности епископ Атанасије је поклатио домаћем епископу крст из Јерусалима.

И овог дана предавања су одржали епископ Атанасије и протојереј Стаматис Склирис из Атине.

Владика Атанасије је говорио на тему сведочења Православља у савременом свету. После ручка предавање је одржао протојереј-ставрофор о. Стаматис Склирис, на тему Икона и Царство Божије.

Пети дан Прва годишња конференција омладине

Петога дана свог боравка у Калифорнији владика Атанасије се сусрео са тридесет младих праославних хришћана који су дошли на свој први годишњи сусрет у Лос Анђелес (Калифорнија). Неки од њих су допутовали са источне обале, чак из Њујорка, затим из Чикага, и других крајева све до западне обале. После одслуженог јутрења у капели Светог Петра Коришког епископи Атанасије и Максим су са о. Стаматисом Склирисом разговарали са омладином. Главни говорник, епископ Атанасије је у надахнутом предавању говорио на библијску тему: "Шта да чиним да задобијем живот вечни?" После обраћања епископа Атанасија уследила су питања

Унапређење протојереја Николе Чека (напрсни крст) и рукопроизводство јереја Блашка Параклиса (чин протојереја)

и одговори. Сваки од учесника добио је као поклон нову књигу епископа Атанасија на енглеском Христос - Алфа и Омега, и иконице о. Стаматиса Склириса. После ручка епископи су са осталим гостима посетили Светосавску цркву на српском лосанђелском гробљу и одслужили помен блаженопочившем епископу западноамеричком Григорију.

3. јун 2007.

Радосна свечаност поводом посете епископа Атанасија Америци, 3. јуна 2007. године.

У недељу, 3. јуна двехиљадеседме године, у граду Лос Анђелесу служена је света архијерејска Литургија.

Служба је почела у 10. часова. Началствовао је епископ Атанасије, а саслуживали су митрополит Сан Франциска Герасим (Васељенска патријаршија), епископ Берклија Венијамин (Америчка православна црква) и епископ западноамерички Максим. Беседио је епископ Атанасије.

"Следујући древно апостолско-светоотачко Предање Цркве Православне и вреднујући дугогодишње служење Цркви Христовој, ревност у Божијем храму, посвећеност богоданој им пастви, и чување богослужбеног поретка, поставши тиме пример у пастирском и личном и породичном животу, као и за пројављене врлине у животу, епископ Максим је одликовао протојереја Николу Чека правом ношења напрсног крста, а јереја Блашка Параклиса рукопроизвео у звање протојереја."

После Литургије приређен је свечани ручак-банкет, на коме су наступили дечија фолклорна група, дечији хор, а говорили су владика Атанасије, Герасим и Венијамин.

(Узето са интернет странице Епархије западноамеричке, са дописом ђакона Дамјана Божића)

Десет година постојања Православне школе "Св. Саве" при Саборном храму Св. Саве у Милвоки, Вискансин

У суботу, 16. јуна 2007. године прослављена је десетогодишњица од оснивања Православне школе "Св. Саве" у Милвоки, Вискансин. То је прва српска Православна основна школа у дијаспори. Школа је започета са само једном групом предшколске деце (3-5 година), а данас броји 107 ученика из разних Православних јурисдикција од предшколске групе до осмог разреда (3-14 година).

Истог дана прва генерација свршених ученика Православне школе "Св. Саве" у Милвоки, примила је дипломе. На свечаном Вечерњем богослужењу митрополит средњезападноамерички Г. Христофор доделио је сведочанства о успешно завршеном школовању ученицима Марији Божовић, Сему Кларку, Душану Маринковићу, Марици Поткоњак и Мирку Шеверу.

У наставку Вечерњег богослужења одржан је свечани пријем у Културном центру "Св. Саве". Његово Високопреосвештенство митрополит Христофор се обратио скупу нагласивши да је оснивањем православне школе настављена традиција бриге наше Цркве о образовању подмлатка. Митрополит Христофор је посебно похвалио ученике школе који су савладали традиционално српско црквено појање и са својом наставницом музике ђаконицом Јеленом Вранић демонстрирали своје знање самостално отпевавши целокупно Вечерње богослужење. Посебну радост свима присутнима приредили су сами матуранти који су својим веома надахнутим говорима на свечаном пријему показали стечено знање и говорничку умешност.

Матура прве генерације ученика Православне школе "Св. Саве" је круна заједничких напора, пре свега, самих ученика, затим наставника, родитеља, свештенства и свих парохијана храма Св. Саве у Милвоки. Захвалност за овај велики успех, који је уједно и подстрек за даљи рад, свештенство и парохијани у Милвоки дугује најпре Богу на Његовој милости, затим митрополиту Христофору на мудрој руковођењу, а потом и свим православним хришћанима и пријатељима Православне школе на њиховој несебичној подршци.

ђакон Василије Вранић

Скроман јубилеј проте Милана Зобенице

Протојереј Милан Зобеница, пензионисани апрох црквенмошколске општине Св. Луке у Вашингтону, престоници Америке, прославио је скромно, али веома лепо и свечано, 28. априла 2007. г. 35 година своје свештеничке службе.

О. Милан Зобеница рођен је у Кливеланду, 10. маја 1919. године. Школовао се у Кливеланду, где је завршио за инжињера, па је у тој струци добио врло лепо запослење. Међутим, жеља га је вукла да заврши богословске студије, па је тражио савет од тадашњег епископа источноамеричког др Саве Вуковића, који га је упутио у семинарију Св. Владимира у Њујорку. Године 1972. Милан је завршио богословију и исте године, на Цвети, епископ Сава рукоположио га је у чин ђакона, јер је већ био у браку са својом животном изабраницом учитељицом Линдси, која је примила православну веру. Прво време је о. Милан помагао проти Бранку Шкаљцу, тадашњем пароху саборног храма Св. Саве у Кливеланду. Затим га је владика Сава рукоположио у чин свештеника и поставио за пароха новоосноване парохије Св. Луке у Вашингтону.

О. Милан је био парох у Вашингтону пуних 27 година, служећи предано Богу и српском народу. Пензионисао се 2001. године, али га је епископ др Митрофан одредио да опслужује парохије које су биле без свештеника. Онда га је епископ Г. Лонгин поставио за привременог пароха упражњене парохије Св. апостола Петра и Павла у Нортону, Охајо. Ту је био све до недавно, када се сасвим повукао у пензију. У међувремену га је епископ Митрофан унапредио у чин протојереја. Прота Милан и протиница Линдси имају кћерку Милицу, рођену 1971. године и сина Николу, рођеног 1974. године.

Бројни пријатељи проте Милана и протинице Линдси, међу

прота Милан Зобеница

којима и протојереј-ставрофор Василије Соколовић и протонамесник Живојин Јаковљевић, приредили су 28. априла 2007. године веома лепу и свечану прославу у част 35. годишњице предане службе проте о. Милана Зобенице. Сви су му најсрдачније честитали 35. годишњицу рукоположења и несебичног служења Српској православној цркви и српском народу. И ми се придружимо тим честиткама, поздрављајући проту оца Милана из свег срца са: Живео, на многаја љета!

Кливелнад, Охајо
Бора М. Карапанић

Хиротонија епископа стобиског Г. Давида (Охридска архиепископија)

Његово Блаженство Архиепископ охридски и Митрополит скопски Г. Јован 17. јуна 2007. године, у ставропигијалном манастиру Светог Јована Златоустог у Нижепољу, код Битоља, извршио је хиротонију у епископски чин архимандрита Давида, новоизабраног епископа стобиског. Његовом Блаженству архиепископу Г. Јовану на хиротонији су саслуживали Његово Преосвештенство епископ горњокарловачки Г. Герасим у својству изасланика Патријарха српског Г. Павла и Светог архијерејског синода СПЦ, Његово Преосвештенство епископ далматински Г. Фотије, Његово Преосвештенство епископ полошко-кумановски Г. Јоаким и Његово Преосвештенство епископ брегалнички и мјестобљуститељ битолски Г. Марко.

На богослужењу су саслуживали свештеници и монаси из Русије, Грчке и Србије, а био је присутан и велики број верног народа из свих крајева Македоније, Србије и Грчке.

(Узето са интернет странице Епархије горњокарловачке)

Епископи и свештеници испред манастира Светог Јована Златоустог

СВЕТОМ АРХИЈЕРЕЈСКОМ САБОРУ

continued from p. 11

правних субјеката и црквених ауторитета: Св. апостола, Св. отаца, васељенских и помјесних сабора. У даном случају, у нашој Цркви, ради се о личном произволу који сам у себи налази покриће и оправдање. Ту никога не може оправдати ни једнотомна написана ни најављена нова дебела Апологија личног производа. Очекивали смо да ће бити заштићен наш освештани вјековни богослужбени поредак, а не брањено оно што је супротно томе.

Ако се хтело нешто реформисати онда је требало полазити од себе – нашег приступа Св. литургији, а за то је било довољно пажљиво исцитати и усвојити „Извјестије учитељноје“ које се дотиче свих сфера живота и припрема свештенослужитеља који намјерава богослужити. Нажалост, млађе генерације свештенослужитеља, једва да су и чуле, а још ређе читале и у литургичкој припреми примјењивале ово свеобухватно правило које је на волшебан начин нестало из новог српског служебника. Да ли баш случајно? Можда, али прије ће бити зато да би се „поправљала и исправила“ Св. литургија, а не онај који је служи – свештенослужитељ. Ту би најбоље пристајале ријечи Св. писма: „Љекару излијечи се сам“ (Лука 4,23). Ваља напоменути, да недопустиво дуго нема у продаји српског Служебника, синодског издања. Имамо право мислити да се чека, нови реформисани, преко кога би се покушавало озакопити у богослужењу оно што не може и не смије бити легализовано.

Са каквом и зашто баш сада, кренуше самозвани реформатори у склањање и занемаривање онога што је наше и чиме смо се вјековима спасавали ми и наши оци и очеви наших отаца и најновија плејада српских новомученика, свештеномученика, исповједника вјере, преподобних и праведних...и почеше уводити туђинштину, нама страну и неприхватљиву? Сажаљења вриједни копити и имитатори који никоме не могу бити идеал и нико их неће опонашати, као бесплодни хибриди који се сами затиру већ у првом покољењу, ипак су способни да произведу смутње и заблуде и нанесу духовну штету са несагледивим последицама. Шта би нам рекао Св. Сава који је поштовао и Русе и Грке али не остаде ни у Русику ни у Ватопеду већ нам подиже српски Хиландар и учини га центром духовности, српске националне свијести и аутохтоне културе. А да би све било чино и благообразно, лишено било чијег личног произвола, написао је црквене богослужбене уставе – типике и за Хиландар и за Кареју и за Студеницу и обавезао савременике и потомке да их доследно примјењују. Наша Црква и данас, има свој важећи Типик који у континуитету одржава дух, вјеру, мисао и богослужбене прописе Св. Сава. Ту нам није потребан савјет чак ни Мелетија Сирига из Цариграда који је некад некеме савјетовао „да је само у основноме и главноме потребна једнообразност и јединство...а не у „чинопоследовањима“ (= порецима = уставима = типцима)“. За нас је у нашим богослужењима, а

посебно у Св. литургији све главно и важно. Треба ли говорити колико пута нас Св. канони обавезују, да примљено од наших старијих неокрњено предамо млађима, а не само да нас обавезују него и прописују санкције (Лаодијкијски, Трулски, Картагински...).

Сви смо се ми приликом презвитерске, а посебно архијерејске хиротоније, врло гласно, заклињали, између осталог, да ћемо чувати неповређене богослужбене прописе. Иако остају нејасни мотиви и циљеви, овако олаког нарушавања и мијењања наше освештане богослужбене литургичке праксе, последице су већ видљиве и јасне са тенденцијом катастрофалног исхода. Какво нам је јединство на богослужбеном плану, тако нам је стање Цркве у цјелини. Господа који су били актери новотарења или су га допустили у својим Епархијама, биће директно одговорни за настале подјеле које су већ евидентне и у будућности ће се само продубљавати.

Наша Црква још увијек има болно искуство са америчким и македонским расколом који су имали политичку позадину, а наша садашња распра је далеко тежа, она сеже на терен литургијског, богословског и граничи са догматским. Сјетимо се како је било кобно дјеловање тзв. обновљенаца у револуционим годинама у Русији. Треба ли нам то? Смијемо ли то допустити икада, а посебно сада када је више него евидентно политичко и национално растакање српског народа и његових вјековних простора. Наша Црква је кроз историју сабирала и одржавала српски народ, чак и онда када смо као сада, били распарчани и нисмо имали своју државу. И данас, само нас Црква може очувати у једно, вратити изгубљену самосвијест и наш свенародни организам учинити имуним на све негативне утицаје и отровне стријеле које су одапете на нас.

Зато никакве подјеле у Цркви не може и не смије бити, посебно не смијемо се разликовати у богослужењима, обредима, приступању и поимању Св. тајни... Морамо бити јединствени и једнообразни на свим Српским духовним просторима, да бисмо били једни другима својим – препознатљиви и прихватљиви.

Ово је последњи моменат када то морамо учинити, сада на овом Светом архијерејском сабору. У приступ се ушло кроз гордост, из њега се излази кроз покајање. Покајати се и принијети плодове покајања и људски је и хришћански и неопходно је ради нашег спасења. Сада је то много лакше и безболније учинити него догодине. Сада је прави час и вријеме благопријатно. Ко то не могне урадити и покорити се одлукама Сабора мора бити означен и прозван, мора сносити последице које ће неминовно наступити.

Какав је смисао да овај Сабор ради и доноси одлуке које појединци не поштују? Нажалост, да ли само појединци, прошле године на сабору јавно је речено, да се ради о једанаесторици који су пренебрегли глас већине, а што је најважније, глас већине која је у праву. Такво разногласије у битним стварима живота Цркве је недопустиво. Оно мора одмах бити ријешено, иначе рад овог Тијела губи сваки смисао. Зашто губити вријеме на небитним другоразредним пословима, стварајући привид да нешто радимо, ако нисмо у стању одбранили од нас самих, поредак служења Свете литургије која чини срж цјелокупног благодатног живота Цркве. Рад саборске Комисије за проучавање литургијских питања, видимо са задатком и мандатом, да заштити постојећи освештани црквено-богослужбени поредак, а не да покушава озакопити самовољу у тој области. Ако се није радило тако, постоји опасност уношења додатних разлога за мимоилажења међу члановима Сабора. Зато, непотребно настали спор, треба ријешити одмах у духу већ постојеће скоро хиљадугодишње богослужбене праксе наше Цркве и тиме заувјек отклонити вјештачки створени неспоразум и дилему у Цркви и народу. Нико нема право производити смутње и забуне, као што нико нема право на ћутање, ако су та жалосна несагласја већ створена.

Све је рађено самовољно и без благослова Цркве. Црква мора наћи снаге и одбранили свој вјековни поредак у богослужењу и праксу која се увијек држала. Све се то треба догодити одмах, како не би настала још већа духовна штета, а она је евидентна, колико само ружних „нареканија“ је изговорено и написано, између осталог и на епископски чин. Овде се с једне стране губи душа, а с друге руши ауторитет црквене јерархије, па и саме Цркве.

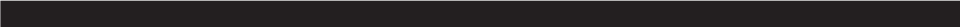
Ако одмах не доведемо ствари на своје мјесто, не смијемо бити у заблуди, да ће ово проћи олако и без последица. Сјетимо се како се у наше вријеме болно завршила реформа календара, код зрелијих

и духовно јачих народа и организованијих Цркава. Њихови старокалендарци вршљају и по нашим црквама и манастирима и збуњују свештенство, монаштво и вјерујући народ. Дај Боже, да они који су произвели старокалендарце, ријеше њихов проблем и у наредном миленијуму, као што ни Руси неће ријешити питање својих старообрјадаца, које су изазвале, иако оправдане и потребне, али неодмјерене црквене реформе патријарха Никона, које су га коштале и положаја и живота. Ваљда и нама, после наведених примјера, историја може бити учитељица живота.

У ситуацији у којој се налази наша Црква и народ, морамо се клонити свега што нас може довести у још тежи положај. Зато св. ап. Павле каже: „...Ако јело саблажњава брата мојега нећу јести меса до вијека, да не саблазним брата својега.“ (1. Кор. 8,13). Нећу дакле, чинити ни оно што је дозвољено, ако ће то произвести негативне последице.

Питање је шта и како радити, да се последице које су већ на помолу, спријече и заувјек отклоне из живота наше Цркве и вјерујућег народа?

Предлажемо да Свети архијерејски сабор, већ на овом заседању, посвети пуну пажњу, овој потребно створеној ситуацији – смишљеном рушењу важећег богослужбеног поретка и позове његове актере, да се у име Божије, наше Цркве,

Света Литургија и Парастос за погинуле борце

Његово Високопреосвештенство митрополит дабробосански Г. Николај служио је, поводом обиљежавања дванаесте годишњице одбране сарајевско-романијске регије, свету Литургију у манастиру Светог великомученика Георгија на Равној Романији. Истовремено, на српском војничком гробљу у Сокоцу, свештеници Митрополије дабробосанске служили су парастос за војсковође и војнике, погинуле у протеклом рату.

У својој беседи Високопреосвећени Митрополит је нагласио да су се они који су животе своје положили бранећи своју православну вјеру и отаџбину у претходном рату, сјединили са светим војсковођама и војницима народа српског.

“Они су пресликали икону истинског хришћанског живота и удахнули у све љубав Божију. Одјек наших великана преноси се, не као да су умрли, него као оних који вакрсавају са светим мученицима и који се у сили показују, па нека им Бог подари Царство Небеско. Сјетимо их се данас, дајмо им мало мјеста у својим срцима и рецимо: Хвала им и слава”, рекао је на крају бесједе митрополит Николај.

У манастиру Светог Георгија, на чијим су зидовима, умјесто фресака, исписана имена 3.800 погинулих бораца Сарајевско-романијске регије, окупио се велики број вјерника, међу којима су били представници Владе Републике Српске, на челу са премијером Милорадом Додиком, представници Борачке организације, Републичке организације породица погинулих и заробљених бораца и несталих цивила РС,

свога чина и положене заклетвек, одрекну сваког „нововеденија“ у црквеном богослужењу и на то обавезу подрочно свештенство. Ако имамо довољно црквене свијести и добре воље, а вјерујем да имамо, ово се може безболно ријешити јер то жели и очекује како већина чланова овога Св. тијела, тако и наше свештенство и вјерници. Најбоље је да то учинимо мирно и договорно, са свијешћу да је то заиста једини начин да се створени проблеми безболно превазиђу. Ако такве воље, не дај Боже, не би било, онда се то у Цркви увијек решавало саборном вољом већине која се мора поштовати, а ко то не би учинио сам себе искључује из нашег сословија. Очекујемо да се то одмах догоди, овако или онако, на опште задовољство и духовну корист јер сваки нови дан, а посебно свака година кашњења, проблем би чинила болнијим и теже решивим. Нажалост чекало се дуго и наивно мислило, да ће се ствари саме по себи ријешити али нису, нису ни могле. Ово што сада имамо, резултат је неблаговременог чињења, а били смо дужни ствари назвати правим именом и дотичне појединце ослободити илузије да Црква може дјеловати као друштво слободних стрелаца. Нашим одлагањем проблем је само растао и још више се умножио, на путу је да метастазира. Ријешимо га одмах да не буде касно, ако већ није.

Светом архијерејском сабору одани,
Епископ бањалучки
†Јефрем

Митрополит дабробосански Николај

Савеза удружења породица заробљених и несталих лица РС, те делегације града Источног Сарајева и локалних општина.

У оквиру обиљежавања ове годишњице, у манастирској порти је организован богат културно-уметнички програм у којем су учествовали глумци Народног позоришта Републике Српске из Бањалуке, Камерни хор Музичке академије из Источног Сарајева, трубачи, гуслари и други умјетници.

Организатор ове манифестације је Одбор за његовање традиције ослободилачких ратова, а покровитељ је Влада Републике Српске.

(Узето са интернет странице Митрополије дабробосанске)

Мирашу Дедеићу забрањен улазак у цркве

Бар - 7. јун - Основни суд у Бару донио је пресуду којом се забрањује самозваном поглавару канонски непризнате Црногорске православне цркве (ЦПЦ) Миахилу да упада у цркве и омета свештенике Митрополије црногорско-приморске Српске православне цркве.

Ову одлуку донио је судија Основног суда у Бару Веселин Шћепановић, поступајући по тужби Митрополије црногорско-приморске против Мираша Дедеића, како је свјетовно име поглавара ЦПЦ, због упада у цркву на острву Бешка, на Скадарском језеру.

Дедеић је са својим присталицама у фебруару 2002. године покушао насилно да уђе у цркве Светог Ђорђа и Свете Богородице, које је у то вријеме обнављала Митрополија црногорско-приморска.

У пресуди, која је постала правоснажна 17. маја, наводи се “да је тужени Мираш Дедеић сметао тужиоца, Митрополију црногорско-приморску у фактичком, мирном стању посједа и кориштења цркава Светог Ђорђа и Свете Богородице, манастира Бешка, на истом острву”.

У образложењу се наводи да тужени Дедеић “нема никакву документацију и да никада није био у посједу наведених цркава, већ је насилним путем упао у затворене просторије.”

Дедеић је дужан да на име трошкова судског поступка исплати Митрополији црногорско-приморској, са сједиштем у Цетињском манастиру, 2.197 евра, под пријетњом принудног извршења.

(Узето са интернет странице Епархије зворничко-тузланске)

The Path of Orthodoxy
Official Publication of the Serbian
Orthodox Church in the USA and Canada
P. O. Box 883 Bridgeport, WV 26330
Address Service Requested

Non-Profit Organization
U.S. Postage Paid
Leetsdale, PA 15056
Permit No. 11